สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ห้องส่วนตัว"

DIRECTING OF SHOT FILM "PRIVATE ROOM"

นายกิตติศักดิ์ ลิมวัฒนานนท์

Mr.KITTISAK LIMWATHANANON

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 40837
วัน, เดือน, ปี 28 พ.ย. 2544

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง"ห้องส่วนตัว"

DIRECTING OF SHORT FILM "PRIVATE ROOM"

โดย

นาย กิตติศักดิ์ ลิมวัฒนานนท์

---------- วันที่ 9 พฤษภาคม 44

อาจารย์ที่ปรึกษา-อาจารย์ กิตติ ศรมณี

---------- วันที่ 1 มิ.ย. 44

หัวหน้าภาควิชานิเทศศิลป์ – จิระพงษ์ ภูมิจิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ	การศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ห้องส่วนตัว"
	DIRECTING OF SHOT FILM "PRIVATE ROOM"
ชื่อ	นายกิตติศักดิ์ ลิมวัฒนานนท์
สาขา	วิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กิตติ ศรมณี
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

ในการสร้างงานภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นอันดับแรกของการทำงานหากระยะเริ่มต้นเกิดปัญหาขึ้น ผู้กำกับภาพยนตร์ถือว่าเป็นผู้ที่จะต้องมีหน้าที่แก้ปัญหาโดยอยู่ในกรอบของเงื่อนไขที่กำหนดขึ้น

เมื่อภาพยนตร์เสร็จสมบูรณ์แล้ว การเตรียมการถ่ายทำ และเรื่องนักแสดง ฉากสถานที่ในการถ่ายทำงานกำกับศิลป์ ทุกสิ่งต้องเข้ากับภาพยนตร์โดยยึ่นอยู่บนหลักการของเหตุและผลที่ถูกกำหนดขึ้นผลงานจะมีความลงตัวได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองสิ่งอยู่ในความเหมาะสม

ในช่วงการถ่ายทำและหลังการถ่ายทำถือว่าเรื่องของการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าที่ผู้กำกับต้องแก้ไข โดยใช้ทั้งสติปัญญาการวางแผนในการถ่ายทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นเสร็จสมบูรณ์ในทิศทางที่ถูกต้องตามความคิดของผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลุล่วงด้วยดี ก็ด้วย คำแนะนำของอาจารย์ และความช่วยเหลือของบุคคลหลายท่าน คงจะไม่มีข้อความใดจะเหมาะสม ไปกว่าคำว่า ขอขอบพระคุณ

อาจารย์ กิตติ ศรมณี อาจารย์ที่ให้คำแนะนำทั้งเรื่องงาน และ วิธีคิดด้านภาพยนตร์

ครอบครัว ลิมวัฒนานนท์ นามสกุลที่ข้าพเจ้าภูมิใจ

คุณ ภาคภูมิ อินใหม ผู้ร่วมงานเสมอมา

คุณ กุลวดี พรหมบุตร ผู้ให้กำลังใจ

อาจารย์ภาควิชานิเทศศิลป์

นักศึกษาภาควิชานิเทศศิลป์ ฉาก 15

กิตติศักดิ์ ลิมวัฒนานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

วิยานิพนธ์เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา ภาพยนตร์ ซึ่งข้าพเจ้าได้จัดทำขึ้น เพื่อให้ได้ทราบถึง การศึกษา และการวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางในการกำกับภาพยนตร์

ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลของโครงการ ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ตลอดจนผลงานการทำงานที่ข้าพเจ้าได้จัดทำขึ้น จะมีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในด้านนี้ตามสมควร หากมีข้อผิดพลาดประการใดโปรดอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

กิตติศักดิ์ ลิมวัฒนานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
คำนำ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ค้นคว้าและสรุปข้อมูล	
อะไรคือภาพยนตร์ขนาดสั้น	4
ทุกข์ของการเล่าเรื่อง วิม เวนเดอร์	5
โครงเรื่อง 32/42/52 การสร้างตัวละครในภาพยนตร์	7
การเขียนบทสนทน โครงเรื่อง 40/50	10
โครงเรื่อง “ห้องส่วนตัว” และ รูปร่างบท	12
เสนอบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 1	13
แก้ไขบท	18
เสนอบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 2	20
ผู้กำกับในฐานะผู้ปรับปรุงบท	26
บทที่ 3 ขั้นตอนเตรียมการเตรียมการถ่ายทำ	
1 story board	29
2 shooting script	34
3 art direction	40
4 ฉาก / สถานที่ในการถ่ายทำ	43
5 นักแสดง	46
6 เสื้อผ้านักแสดง	51
7 scrip break down / call sheet	52
บทที่ 4 ขั้นตอนการถ่ายทำและหลังการถ่ายทำ	53
บทที่ 5 สรุป	58
บรรณานุกรม	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ตัวอย่างภาพ story board	29
ภาพศิลปะแนว surrealism	41
ตัวอย่างขั้นตอนการพัฒนาภาพ	42
location	44
ฉากในฝัน	45
ภาพนักแสดง	48
เสื้อผ้านักแสดง	51
ภาพสัดส่วนกล้องใต้น้ำ	54
ตัวอย่างภาพที่ได้จากกล้องใต้น้ำ	55
เบื้องหลังการถ่ายทำ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อหลักของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง " ห้องส่วนตัว "

เบื้องหลังความเป็นมา

ภาพยนตร์เรื่อง " 40 – 50 " เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพิเศษ ซึ่งตลอดเวลาข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้า เรียนรู้ลายละเอียดต่างๆ ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานภาพยนตร์ 1 เรื่อง ความยาว 10 นาที เสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขึ้นปีการศึกษาใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ข้าพเจ้ามีความคิดที่จะนำภาพยนตร์ เรื่อง " 40 – 50 " มาแก้ไขปรับปรุงใหม่ แต่ด้วยข้อจำกัดหลายอย่าง ทำให้ข้าพเจ้าต้องคิด และสร้างสรรค์บทใหม่ โดยอยู่บนพื้นฐานของเค้าโครงเดิม

ดังนั้นโครงการนี้ จึงเป็นการศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น ผลิต และถ่ายทอดออกมาให้สมบูรณ์ โดยอยู่ในกรอบเงื่อนไขที่กำหนดขึ้น ขณะเดียวกันก็ยังคงมุ่งเน้น รูปแบบการนำเสนอ เนื้อหา แนวทางการเล่าเรื่อง ลักษณะของตัวละคร ตลอดจนบรรยากาศของภาพยนตร์ ถ่ายทอดออกมาให้เข้ากับยุคสมัยเนปัจจุบัน

ลักษณะของโครงการ

เป็นการศึกษาการกำกับภาพยนตร์ โดยสร้างเป็นภาพยนตร์ 1 เรื่อง ความยาว 5 – 6 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

เป็นภาพยนตร์ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 ม.ม. 1 เรื่อง ความยาว 5 – 6 นาที มีเสียงประกอบ

เป้าหมายหลักของโครงการ

1 . เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

2 . เพื่อศึกษาตำแหน่งหน้าที่ผู้กำกับภาพยนตร์

3 . เพื่อศึกษากระบวนการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1 . ศึกษารูปแบบของภาพยนตร์

- บทภาพยนตร์
- การกำกับการแสดง
- ความสำคัญของ production design

2 . สรุปขอบเขตและลักษณะของโครงการโดยรวม

- แก้ไขบทภาพยนตร์
- ออกแบบและกำหนด art direction ในภาพยนตร์
- ออกแบบมุมกล้อง
- คัดเลือกนักแสดง

3 . ขั้นตอนการทำงาน

- เครื่องแต่งกายนักแสดง
- กำหนดการจัดแสง
- story board

4 . ขั้นตอนการถ่ายทำ

5 . ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ล้างฟิล์ม
- เทเลซีน
- ตัดต่อ
- แสดงผลงานที่เสร็จสมบูรณ์อัดลงม้วนเทปเบต้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วิเคราะห์ข้อมูล

อะไรคือภาพยนตร์ขนาดสั้น

ได้มีการพิจารณาว่า ภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีความยาวไม่เกิน 30 นาที การเล่าเรื่องอาจมีพื้นฐานdramatic documentary หรือการทดลองภาพยนตร์ชนิดต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้ง life action หรือ animation film เราได้จำกัดความยาวที่แน่นอนเพราะภาพยนตร์ที่ยาวกว่า 30 นาทีมีแนวโน้มที่จะเข้าถึงตัวละคร และ plot แตกต่างกัน ภาพยนตร์ที่มีความยาวตั้งแต่ 30 – 60 นาที มักจะมีโครงเรื่องที่สองหรือโครงเรื่องรอง ขณะที่ภาพยนตร์ขนาดสั้น โครงเรื่องและตัวละครมักจะไม่ซับซ้อน

ความง่ายของภาพยนตร์ขนาดสั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของตัวละคร และระดับของการวางโครงเรื่อง ซึ่งในภาพยนตร์ขนาดสั้นมักจะมีตัวละครไม่เกิน 2 – 3 คน ส่วนตัวโครงเรื่องยิ่งต้องง่าย ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ตัวละครหลักจะง่ายไปด้วย ในภาพยนตร์ขนาดสั้น แต่หมายถึงการประหยัดรูปแบบที่ใช้ในการสร้างตัวละคร ตัวละครหลักอาจจะซับซ้อน แต่ต้องเผยให้คนดูเห็น action หรือ reaction เพื่อเป็นการคลี่คลายหรือเปิดโครงเรื่อง ให้คนดูเข้าใจ ไม่มีเวลาพอสำหรับหยุด เพื่อหารายละเอียดของตัวละคร ในภาพยนตร์ขนาดสั้น

กล่าวถึงเรื่องเนื้อเรื่อง แน่นอนภาพยนตร์ทุกเรื่องย่อมมี รูปแบบของเรื่องที่แตกต่างกัน มีเนื้อหาไม่เหมือนกัน

ในการสร้างภาพยนตร์สักเรื่องหนึ่ง plot ถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ และในขณะเดียวกันก็เป็นปัญหาใหญ่ที่สุด และข้าพเจ้าในฐานะนักศึกษา เจ้าของโครงการศิลปนิพนธ์ก็เจอปัญหาดังที่กล่าวมานี้เช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงของการทำงาน ศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้มีโอกาส อ่านบทความของ ผู้กำกับท่านหนึ่ง ที่ทำให้ปัญหาเรื่องการคิด plot ของข้าพเจ้าหมดไป เนื้อหาของบทความ ช่วยสร้างแรงบรรดาลใจ ในการสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ ได้เป็นอย่างดี

ใจความสำคัญที่ตัดทอนมาจากหนังสือ ฟิล์มไวรัส

เนื้อเรื่องของผมเริ่มจากสถานที่ เมือง ทิวทัศน์และถนน แผนที่นั่นเป็นเหมือนบทหนังสำหรับผมอย่างเช่นพอผมมองดูถนน ผมก็จะค่อยตั้งคำถามในใจว่า เรื่องราวแบบไหนที่อาจเกิดขึ้น ตึกรามอาคารก็เช่นกัน อย่างที่ห้องพักโรงแรมของผมแห่งนี้ ผมมองออกไปนอกหน้าต่าง ฝนกำลังตกอย่างหนัก มีรถคันหนึ่งหยุดอยู่หน้าโรงแรม ชายคนหนึ่งลุกออกมาแล้วหันไปมองรอบๆ จากนั้นเขาก็เดินไปตามถนนท่ามกลางสายฝนโดยไม่มีร่ม หัวผมเริ่มขบคิดเรื่องราวทันทีเพราะผมอยากรู้ว่าเขาจะไปที่ไหน เขาจะเลี้ยวไปตรงไหน

แน่นอนเรื่องราวสามารถเกิดขึ้นได้ในวิถีทางอื่นๆ อีก เรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้เพิ่งเกิดขึ้นกับผมเมื่อไม่นานมานี้เอง ตอนนั้นผมกำลังนั่งอยู่คนเดียวในล๊อบบี้ของโรงแรม รอให้บางคนที่ผมไม่รู้จักมารับ ผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามาเมียงมองหาใครบางคนที่เธอ ไม่รู้จัก เธอเดินเข้ามาหาผมแล้วถามว่า “ขอโทษค่ะคุณคือ.....ใช่ไหมคะ? ผมเกือบจะตอบว่าใช่ไปแล้ว เพราะผมกำลังเคลิบเคลิ้มไปกับความคิดที่จะได้ประสบกับจุดเริ่มต้นหรือเรื่องราวของหนังสักเรื่องหนึ่ง ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่เรื่องราวอาจผุดวาบขึ้นมาได้ ในชั่วขณะหนึ่งของสถานการณ์ แต่โดยปกติแล้วมันจะเกิดขึ้นในห้วงภวังค์ อย่างเวลาที่ผมมองดูทิวทัศน์ บ้านเรือน ถนน หนทาง และรูปภาพ

แน่นอน เรื่องราวในหนังของผมยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการจัดเรียงภาพอีกด้วย หากปราศจากเรื่องราวภาพต่างๆที่ถูกกระตุ้นความสนใจของผมก็ทำท่าจะลดทอนคุณค่าไปและดูกระจัดกระจาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุนี้ เรื่องราวของหนังเปรียบเสมือนเส้นทาง แผนที่คือสิ่งที่น่าตื่นเต้นที่สุดในโลกสำหรับผม เวลาดูแผนที่ผมจะรู้สึกคึกคักขึ้นมาทันที โดยเฉพาะถ้าเป็นแผนที่ของประเทศหรือเมืองที่ผมไม่เคยไป ผมจะดูชื่อสถานที่ทั้งหมดและอยากรู้ว่ามันเป็นยังไง ไม่ว่าจะเป็นชื่อเมืองต่างๆ ถนนสายต่างๆ เวลาผมดูแผนที่มันจะกลายเป็นภาพเปรียบของตัวชีวิตทั้งหมด วิธีเดียวที่จะทำให้มันเป็นสิ่งที่ทนทานได้ก็คือ การลองหาเส้นทางแล้วตามมันไป ผ่านเมืองนั้นหรือประเทศนั้น เนื้อเรื่องก็ทำหน้าที่อย่างนี้ มันกลายเป็นถนนให้คุณเดินทางไปในดินแดนแปลกใหม่ ที่ซึ่งคุณอาจได้ไปเยือนสถานที่นับพันโดยที่ไม่เคยไปถึงไหนเลยสักแห่ง

วิม เวนเดอร์
ทุกข์ของการเล่าเรื่อง

ข้าพเจ้ามีความคิดตรงกับผู้กำกับท่านนี้ว่า การคิด plot ภาพยนตร์นั้นมักมาจากเรื่องที่ธรรมดาๆมีบางอย่างเป็นตัวเชื่อมในแต่ละฉาก เพื่อให้ภาพยนตร์เดินไปในทิศทางเดียวกันกับสิ่งที่ ผู้กำกับต้องการ และจากบทความข้างต้นทำให้ข้าพเจ้าคิดและตีความ ความคิดของผู้กำกับท่านนี้ว่า ในการคิดแนวทางของ plot เรื่องนั้น ไม่จำเป็นเลยที่จะต้องเป็นเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่และซับซ้อน ซ่อนปมปัญหาอะไรมากมาย เพียงแต่ขอให้เรื่องราวที่เราต้องการจะเล่าให้คนดูได้สัมผัสนั้น ควรจะมีแง่มุมบางอย่าง ให้คนดูได้จินตนาการ และประติดประต่อเรื่องราวต่างๆไปได้เองโดยที่เราในฐานะผู้กำกับไม่จำเป็นต้องชี้นำใดๆเลย

ยกตัวอย่างบทความข้างต้น ถ้ารองผู้กำกับท่านนี้ พูดเพียงคำว่า"ใช่ " ตอบคำถามที่ผู้หญิงคนนั้นถามว่า " ขอโทษค่ะคุณคือ.....ใช่ไหมค่ะ" คำตอบเพียงคำเดียว อาจจะสามารถนำพาเขาและคนดูไปสู่เรื่องราวต่างๆมากมาย ที่อาจคาดไม่ถึง

ข้าพเจ้าได้นำหลักการและวิธีคิดของผู้กำกับท่านนี้ นำมาใช่ในการคิดและสร้าง plot เรื่องในระยะแรกข้าพเจ้ามักจะมีปัญหาหลายเรื่องในการสร้าง plot ปัญหาใหญ่ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ข้าพเจ้ามักจะคิดเรื่องที่มีหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

plot ภายในเรื่องเดียว ซึ่งแน่นอนในธรรมชาติของภาพยนตร์สั้นมักจะมีเพียง 1 plot เท่านั้น ทำให้ข้าพเจ้ามักจะติดอยู่กับเหตุและผลหลายๆอย่างที่ข้าพเจ้าเป็นคนสร้างเองจากsub plot มากมายที่ข้าพเจ้าคิดขึ้นยกตัวอย่างโครงเรื่องแรกๆของในช่วงการทำโครงการพิเศษ ที่ข้าพเจ้าคิดขึ้น

โครงเรื่อง 32/42/52

เรื่องของคน3คน ที่อาศัยอยู่ในแฟลตเก่าๆแห่งหนึ่ง ห้องของพวกเขา3คนอยู่เรียงกันตั้งแต่ชั้น 3 4 5 ตามลำดับ พวกเขามีชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป แต่แล้ววันหนึ่งมีบางอย่างทำให้พวกเขาและเธอต้องพบกับความแปลกประหลาด อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่พวกเขาและเธอสร้างขึ้นอย่างตั้งใจและไม่ตั้งใจ

ปัญหาของโครงเรื่องนี้ก็คือ 1 ตัวละครมีมากจนเกินไป

2 เรื่องไม่แน่ชัดว่าเกี่ยวกับใครแน่

3 ไม่มีตัวละครหลัก

จากปัญหาในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ปรึกษาและพูดคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาและพบว่าปัญหาที่ข้าพเจ้าควรจะแก้ไขคือ เรื่องเนื้อหาและตัวละครที่มีอยู่มากจนจับไม่ถูกว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ปัญหาสำคัญที่สุดคงจะหนีไม่พ้นเรื่องของ ตัวละครหลัก ว่าเป็นใคร เพราะตัวละครหลักเป็นตัวที่ทำให้เกิดเรื่องราวต่างๆ ถ้าตัวละครหลักมีตัวเดียว เรื่องที่เกิดขึ้นก็มักจะมีเพียงเรื่องเดียวซึ่งในธรรมชาติของภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องเป็นอย่างนั้น

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคิดแก้ไขปัญหาโดยการไปค้นคว้า ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างตัวละครหลักในภาพยนตร์ขนาดสั้น

การสร้างตัวละครในภาพยนตร์ขนาดสั้น

เราสร้างตัวละครได้อย่างไร

ตัวละครคือใคร

เราจะกำหนดตัวละครอย่างไร เราจะกำหนดความสัมพันธ์ของตัวละคร action และเรื่องที่ กำลังเล่าได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของตัวละคร

ตัวละคร character เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของบทภาพยนตร์ screenplay มันเป็นหัวใจและระบบประสาทของเรื่องราว ดังนั้นก่อนที่เราจะลงมือเขียนบทก็ดี ถ่ายทำก็ดี เราต้องรู้จักตัวละครของเราเสียก่อน การรู้จักตัวละครของเราต้องรู้อะไรบ้าง

1. ใครคือตัวละครหลักของเรา
2. เรื่องของเราเป็นเรื่องเกี่ยวกับใคร
3. ถ้ามีหลายคนในเรื่องเดียวควรเลือกเพียงตัวเดียว

มีหลายวิธีที่จะเข้าหาตัวละคร แต่ให้เลือกวิธีที่ดีที่สุด

1. กำหนดตัวละครหลักของเรา จากนั้นแยกองค์ประกอบของชีวิตของเขาเป็นพื้นฐาน 2ประการคือเรื่องราวภายใน interior และเรื่องราวภายนอก exterior

ชีวิตภายในของตัวละครเป็นส่วนที่มองไม่เห็น การกระทำของตัวละครเป็นปูมหลัง background ของตัวละคร

ชีวิตภายนอกเป็นส่วนที่มองเห็น การกระทำของตัวละคร ซึ่งจะเผยให้เห็นลักษณะนิสัยของตัวละคร

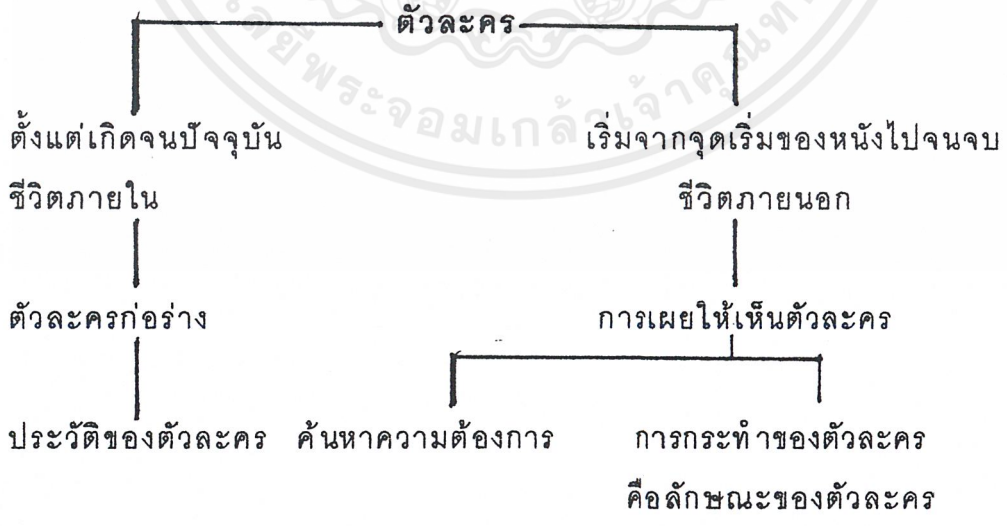

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชีวิตและเรื่องราวภายใน

- ตัวละครหลักเป็นชายหรือหญิง
- อาศัยอยู่ที่ไหน
- เขาเป็นลูกคนเดียวหรือไม่
- สัมพันธ์ภาพกับมารดาเป็นอย่างไร
- เป็นเด็กประเภทไหน เก็บความรู้สึกหรือแสดงออก

เมื่อเราได้กำหนดแง่มุมภายในตัวละคร ในประวัติของตัวละครแล้ว ให้มาทำในส่วนของชีวิตภายนอก

ชีวิตของเรื่องราวภายนอก

- พวกเขาเป็นใคร
- ทำมาหากินอะไร
- วิถีการดำเนินชีวิตอย่างไร
- เขามีความปรารถนาอะไรในชีวิต

เราจะทำตัวละครของเราให้ดูสมจริงได้อย่างไร เป็นคนที่มีมิติหรือมีความลึกได้อย่างไร ความจำเป็นของตัวละครคือ action คือสิ่งที่ตัวละครกระทำ ภาพยนตร์เป็นสื่อภาพ และผู้กำกับภาพยนตร์ต้องรับผิดชอบในการเลือกภาพ สร้างภาพ คิดภาพ action ของตัวละครในเชิงภาพยนตร์ และภาพทุกภาพจะเผยให้เห็นลักษณะของตัวละคร หมายความว่า

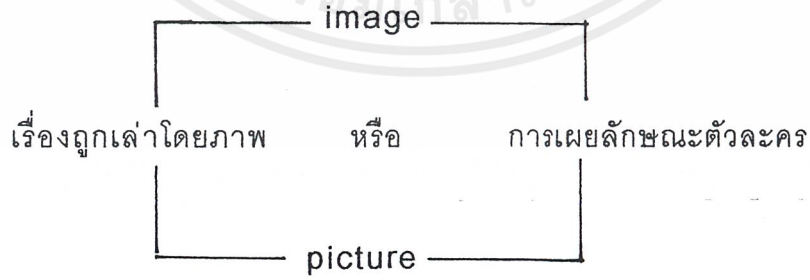

ก่อรูปร่างตัวละคร โดยการสร้างประวัติของตัวละคร จากนั้นก็เผยการกระทำ

" action is character "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วบทสนทนาล่ะ บทสนทนาก็มีความสำคัญสำหรับตัวละคร บทสนทนาเป็นปัจจัยของตัวละคร ถ้าเรารู้จักตัวละครของเรา เราก็จะเขียนบทสนทนาได้อย่างราบรื่น และง่าย ช่วยให้เรื่องดำเดินต่อไป แต่หลายคนมัวแต่กังวลกับบทสนทนาว่ามันจะตลก กระโดกกระเดก อาจเป็นไปได้ แต่การเขียนบทเป็นการเรียนรู้ ยิ่งเขียนมากเท่าไร ยิ่งทำให้เราเขียนง่ายขึ้น

การเขียนบทสนทนา

บทสนทนามีหน้าที่อย่างไร

บทสนทนาสัมพันธ์กับความต้องการของตัวละคร ความหวังและความฝันของเขา แล้วบทสนทนาควรทำอย่างไร

1. บทสนทนาต้องสื่อสารข้อมูล ข้อความใดหรือสื่อเรื่องราวของเราไปสู่คนดู
2. ต้องทำให้เรื่องดำเนินไปข้างหน้า
3. ต้องเผยลักษณะนิสัยของตัวละคร
4. ต้องเผยให้เห็นข้อขัดแย้งระหว่าง หรือภายในของตัวละคร และสภาวะอารมณ์ และความเป็นส่วนตัวเพราะฉะนั้น **"ต้องรู้จักตัวละครของเรา"**

เมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาการสร้างตัวละครจากข้อมูลข้างต้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้นำมาแก้ไข คิดและสร้าง plot เรื่องใหม่ โดยอยู่บนพื้นฐานเดิมคือต้องง่าย ไม่ซับซ้อน แต่มีเนื้อหา ในการสร้างโครงเรื่องใหม่ข้าพเจ้าได้แก้ไขปัญหาของโครงเรื่องเดิม คือที่จำนวนห้อง และตัวละครในเรื่องที่มีมากจนเกินไป (ห้องมีถึง 3 ห้อง) ข้าพเจ้าเลยปรับให้เหลือเพียงสองห้อง คิดและใส่เนื้อหาใหม่หมด จนสำเร็จเป็นโครงเรื่องย่อ 40/50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงเรื่องย่อ 40/50

ที่แฟลตเก่าๆแห่งหนึ่ง ทศพักอยู่ห้องเบอร์ 51 เขาแอบรักคนที่พักอยู่ห้องเบอร์ 50 ที่อยู่ของ พี่น้องหญิงชาย ตัวพี่สาวนึกว่า ทศแอบชอบแต่จริงๆ ทศกับชอบน้องชายของเธอ รุ่งเช้าทศสั่งดอกไม้เพื่อจะนำมาให้จ๊อดเด็กหนุ่มห้องเบอร์ 50 แต่คนส่งดอกไม้กับส่งผิดกับส่งไปให้ห้องเบอร์ 40 ที่ภายในห้องสถานการณ์กำลังตึงเครียด ภายในห้องเบอร์ 40 ชาติชายจับได้ว่าแฟนมีชู้ และชู้ของแฟนก็ไม่ใช่ใครเป็นน้องของเขาเอง ชาติชายโมโหมาก แต่สิ่งที่ทำให้เขาโมโหอีกเรื่องหนึ่งก็คือ ช่อดอกไม้ของชายหนุ่มที่ชื่อ" ทศ " ชาติชายคิดว่าแฟนของเขามีชู้ถึงสองคน

รุ่งเช้าเมื่อทุกอย่างจบลง ที่ลิฟท์ ภายในแฟลต ทศเดินมาที่ลิฟท์ด้วยความผิดหวัง เพราะโดนสลัดรักจากเด็กหนุ่ม ชาติชายก็เดินทาที่ลิฟท์เช่นเดียวกัน ชาติชายสงสัยว่าคนในลิฟท์คือใคร ภายในลิฟท์เด็กสาวคนหนึ่งก็ทักทายทศด้วยความสนิทสนม ชาติชายได้ยินเช่นนั้นจึงลงมือทำร้ายทศด้วยความโมโห ทศนอนจมกองเลือด แล้วประตูลิฟท์ก็ปิดลง

โครงเรื่อง 40/50 ต่อมาได้พัฒนาไปจนเสร็จเป็นบทภาพยนตร์ พร้อมกับการถ่ายทำ และตัดต่อจนเสร็จสิ้น ในหัวข้อโครงการพิเศษ แต่ทั้งหมดนี้ไม่ใช่การสร้างเรื่องของข้าพเจ้า จะสำเร็จไปได้ด้วยดี ไม่เป็นเช่นนั้น ในภาพยนตร์เรื่อง 40/50 ยังมีปัญหาอีกหลายเรื่องที่ได้รับการติเตียน จากท่านอาจารย์ หลายท่าน หลายสิ่งหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องตัวละครที่มากจนเกินไป ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถ ควบคุมได้ ทำให้ภาพยนตร์ออกมาไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นด้วยและยอมรับด้วยความเต็มใจ

แล้วโครงการพิเศษก็เสร็จสิ้นลง

ขึ้นโครงการศิลป์นิพนธ์ ข้าพเจ้าเสนอหัวข้อการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น โดยมีความหวังว่าจะนำภาพยนตร์เรื่อง 40/50 ในหัวข้อโครงการพิเศษ นำมาปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ แต่ด้วยเหตุหลหลายอย่าง ทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจคิดและสร้างโครงเรื่องใหม่ โดยที่ยังไม่ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง 40/50 มาเป็นเครื่องเตือนความจำถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ในการคิดโครงเรื่องใหม่ ข้าพเจ้ายังคงใช่ background ของสถานที่เดิม คือ แฟลต เพราะแฟลตเป็นที่อยู่ของคนหลายพันคน ตึกสี่เหลี่ยมประกอบด้วย หลายร้อยห้อง นั่นแสดงว่าในตึกหนึ่งหลัง ยอมมีเรื่องราวเป็นพันๆ ที่เรา สามารถนำมาใช่ในการสร้างสรรค์ ภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี

โครงเรื่องย่อ " ห้องส่วนตัว "

ที่ป้ายรถเมล์ หลิวเด็กน้อยอายุ 4 ขวบ ขอร้องให้พ่อพาไปเที่ยวทะเล โดยมี แรงจูงใจจากป้ายโฆษณารูปทะเลที่ติดอยู่หลังรถตุ๊กๆ พ่อตกลงสัญญาจะ พาหลิวไปเที่ยว แต่ความเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่เคยใส่ใจคำพูดของเด็ก พ่อปฏิเสธ หลิวเรื่องที่จะพาไปเที่ยวทะเล โดยที่เขาคิดว่าคงไม่เป็นไร แต่สิ่งที่เขาคิดนั้น ผิดถนัด ด้วยจินตนาการของเด็ก หลิวได้ไปทะเลอย่างที่อยากไป ภาพทะเลใน ความคิดของหลิวมีหลายรูปแบบ ทะเลที่ปกติเต็มไปด้วยความสนุกสนาน กลับค่อยๆ กลายเป็นความเศร้า เกินกว่าที่ผู้ใหญ่จะเข้าใจ เมื่อเวลาผ่าน

โครงเรื่อง " ห้องส่วนตัว " ได้รับการสนับสนุนและเห็นชอบจากท่าน อาจารย์ที่ปรึกษา โดยที่ตลอดช่วงเวลาในการคิดนั้น ได้รับคำแนะนำโดย ตลอดจากอาจารย์ ที่ช่วยชี้แนวทางที่ถูกต้อง จนโครงเรื่องเสร็จสมบูรณ์ เมื่อ โครงเรื่องได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือการลงมือเขียนบทภาพยนตร์

<u>รูปร่างของบท</u>

เรื่องราวต่างๆ ควรมีการเริ่มเรื่อง ตอนกลางเรื่อง และตอนจบเรื่อง

- การเริ่มเรื่อง (set up) หลิวบอกพ่อให้พาไปเที่ยวทะเล
- ตอนกลางเรื่อง (development) ภาพฝันของหลิว
- ตอนจบเรื่อง (resolution) หลิวผิดหวัง ทะเลเปลี่ยนไป

สูตรหรือรูปแบบนี้สร้างธรรมชาติ ของรูปแบบการแสดงเชิงบรรยาย และ ไม่บรรยาย เนื้อเรื่องทั้งหมดมักตามรูปแบบนี้ ปัญหาได้ถูกหยิบยกออกมา ได้ดำเนินไป และได้แก้ไข เมื่อบทสรุปได้สำเร็จเรื่องก็จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง " ห้องส่วนตัว "

เสนอบทครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screenplay

Sequence a : สัญญา

Scene 1 : กรุงเทพฯ/ป้ายรถเมล์/ตอนเย็น

กรุงเทพฯย่านอนุสาวรีย์ รถติดเหมือนทุกๆวัน แต่วันนี้แปลกที่อากาศร้อนผิดปกติ ผู้คนหน้าตาหงุดหงิด หลายคนเหงื่อท่วมตัวขณะที่ยืนโหนรถเมล์ บางคนหลับทั้งๆที่เหงื่อเต็มหน้า ที่ป้ายหยุดรถประจำทาง คนนับสิบกำลังยืนรอรถอย่างใจจดใจจ่อ รวมทั้งสามคนนี้ก็เช่นกัน ชิดจับมือหลิวลูกสาวรอจังหวะ เมื่อรถมาจะได้ขึ้นอย่างรวดเร็ว ดายืนอยู่ด้านหลังหลิว ค่อยประคองเวลาที่รถมาจอดป้าย หลิวลูกสาว ถือถุงน้ำแดงอยู่ที่มือขวา มือซ้ายถือลูกบอลสีสดใส อากาศร้อนทำให้หลิวดูดน้ำจนเกือบหมด หลิวปาดเหงื่อที่ไหลจากหน้าผากมาที่จมูกของเธอ ชิดชะเง้อมองรถเมล์ยังไม่มีทีท่าว่ารถจะมา ข้างๆป้ายรถเมล์ มีรถ ตุ๊กๆจอดติดอยู่ ข้างหลังรถมีแผ่นป้ายโฆษณา การท่องเที่ยว ทะเลไทยติดอยู่ด้านหลัง หลิวดูดน้ำแดงจนหมด ตาเธอจ้องที่ป้ายโฆษณา

หลิว

" พ่อ ทะเลไกลจากบ้านเรามากหรือเปล่า "

หลิวถามพ่อที่กำลังชะเง้อมองรถเมล์อยู่

ชิด

" ไม่ไกลหรอก ใกล้แค่นี้เอง"

ชิดตอบทันทีไม่มองหน้าลูกสาว

หลิว

" พ่อ กับ แม่ พาหนูไปทะเลหน่อยได้ไหมค่ะหนูอยากไป"

ชิด

" ได้ซิ งั้นเดียวพรุ่งนี้พ่อพาไป เร็วลูก รถมาแล้ว "

ชิดตอบทันทีแล้วรีบพาลูกกับดาขึ้นรถเมล์กลับบ้าน หลิวมองป้ายโฆษณานั้นจนสุดสายตา เธอยิ้มตลอดเวลา หลิวพอใจในคำตอบของพ่อ ที่บอกจะพาเธอไปเที่ยว แล้วรถเมล์ก็นำคนทั้งสามกลับแฟลตบางกะปิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

sequence b : ทะเลในฝันครั้งที่ 1

scene 2 : ที่แฟลต/ภายในห้อง/ตอนกลางคืน

ที่แฟลตบรรยากาศเงียบสงบ ภายในห้องเบอร์ 40 หลิวนอนหลับอยู่ บนเตียงตรงกลางระหว่าง พ่อกับแม่ หลิวนอนยิ้ม เธอฝัน.....

หลิวฝันเห็นท้องทะเลอันกว้างใหญ่ ท้องฟ้าหลากสีสันสดใส ลูกบอลชายหาดสีต่างๆกระจายอยู่ทั่วไป ที่ต้นมะพร้าวมีชิงช้าให้เธอเล่น ในฝันหลิววิ่งเล่นกับพ่อและแม่ อย่างสนุกสนาน ทั้งสามคนมีความสุข แล้วพ่อแม่ลูกก็มานั่งดูพระอาทิตย์ตกพร้อมกัน ท้องฟ้าสีส้ม ดูอบอุ่น

วันรุ่งขึ้นที่แฟลตตอนเช้า หลิวเก็บเสื้อผ้าเตรียมตัวไปเที่ยว ชิดที่กำลังจะออกไปทำงาน เห็นหลิวแต่งตัวเลยนึกขึ้นได้ว่าสัญญา จะพาลูกไปเที่ยว

ชิด

" จะไปไหนแต่เช้าลูก แต่งตัวแบบนี้แสดงว่าจะไปทะเล ใช่ไหม แต่พ่อคงไปกับหลิวไม่ได้แล้วล่ะ เพราะช่วงนี้พ่องานยุ่งมากเลย เอาไว้วันหลังพ่อจะพาไปนะ"

ชิดพูดจบแล้วลูบหัวหลิวเบาๆ ก่อนที่จะเดินถือกระเป๋ารีบออกไปทำงาน

หลิวสีหน้าเปลี่ยนไปทันที เธอรู้สึกผิดหวัง เศร้าทันทีหลังจากที่ชิดปิดประตูห้องแล้วเดินออกไป ดาเห็นหลิวหน้าเศร้าๆ เลยเดินมาจับหัวลูก

ดา

" ไม่เป็นไรเดี๋ยว วันหลังแม่จะพาไปนะ"

หลิวเงยหน้าขึ้นมองหน้าแม่

sequence c : ทะเลในฝันครั้งที่ 2

scene 3 : ที่แฟลต/สนามเด็กเล่น/ตอนบ่าย

หลิวเดินตีลูกบอลเล่นไปมาบริเวณสนามเด็กเล่น เธอเดินไปเดินมาหลิวรู้สึกผิดหวังที่พ่อไม่พาไปเที่ยวทะเล หลิวหยุดมองท้องฟ้า จากฟ้าที่ก้อนเมฆค่อยๆเคลื่อนอย่างช้าๆตอนนี้กลับกลายเป็นเคลื่อนตัวอย่างรวดเร็ว หลิวมองไปรอบๆตอนนี้เธอไม่ได้อยู่ที่สนามเด็กเล่น แต่ตอนนี้เธอยืนอยู่กลางชายหาดอันกว้างใหญ่ ที่ท้องฟ้าเปลี่ยนเป็นสีหม่น ก้อนเมฆและทะเลเคลื่อนตัวด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเร็ว รอบๆตัวหลิวว่างเปล่า ไม่มีลูกบอลหลากสี ไม่มีพ่อ มีแต่แม่ที่ยืนอยู่ด้านหลัง หลิวหันไปมองแม่ ก่อนที่จะนั่งลงกับพื้นทราย ดาเดินมาหาลูกทั้งสองมองทะเลสีหม่นเบื้องหน้าร่วมกัน

ดา

"หลิว .....หลิว....."

ดาปลุกหลิวที่หลับอยู่บริเวณสนามเด็กเล่นแล้วพากลับขึ้นห้องบนแฟลตชั้น4

scene 4 : ที่แฟลต/ภายในห้อง/ตอนกลางคืน

ภายในห้องนอนชิดกับดานอนอยู่ ขณะที่หลิวหลับไปแล้ว

ดาพูดกับชิด

" วันนี้ลูกดูแปลกๆนะสงสัยคงโกรธที่ชิดไม่พาไปเที่ยวทะเล"

ชิด

" อะไรขนาดนั้นเลยเหรอ หลิวมันไม่คิดอะไรหรอก เด็กนะเดี๋ยวมันก็ลืม"

ชิดปฏิเสธสิ่งที่ดาพูด

ดาหยุดพูดแล้วหันมามองหลิวที่หลับอยู่ข้างๆ

scene 5 : ที่แฟลต/หน้าห้อง/ตอนเช้า

หลิวนั่งอยู่หน้าห้องบริเวณทางเดินในแฟลต ดากำลังจะออกไปทำงาน ดาเปิดประตูออกมาเห็นหลิวนั่งอยู่หน้าห้อง

ดา

" หลิวอย่าไปกวนพ่อนะลูก เมื่อคืนพ่อเขาทำงานดึกเป็นเด็กดีแล้วเดี๋ยววันนี้แม่จะซื้อเค้กช็อกโกแลตมาฝากนะ"

หลิวยิ้มแล้วมองแม่เดินจากไป

sequence d ; ทะเลในฝันครั้งที่3

scene 6 : ที่แฟลต/ภายในบ้าน/ตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภายในบ้านชิดกำลังนั่งดูทีวีอยู่ โดยมีหลิวนั่งอยู่ข้างๆ หลิวมองไปที่ประตู เธอกำลังรอเค้กก้อนใหญ่ที่แม่บอกจะซื้อมาฝาก แล้วประตูห้องก็เปิดออก ดากลับมาจากทำงานท่าทางหงุดหงิด หลิววิ่งไปหาแม่สีหน้ายิ้มแย้ม

ดา

" เออ แม่ลืมซื้อเค้กมาให้นะลูก เอาไว้วันหลังนะแม่จะซื้อมาให้"

ดาพูดเสร็จก็ล้มลงนั่งข้างๆชิดที่โซฟา

ทั้งสองคนพูดคุยกันเรื่องงานและเรื่องข่าวในทีวี

หลิวผิดหวังในคำตอบของแม่ เธอหันไปมองพ่อกับแม่ที่ด้านหลังไม่มีใครสนใจเธอ ทั้งสองคนนั่งดูทีวี หลิวหันไปมองทีวี แล้วภาพข่าวก็กลับกลายเป็นภาพ ทะเลที่มีตัวเธอยืนอยู่ บนหาดทราย หลิวเดินเข้าไปในทีวี ที่ทะเลตอนนี้ ท้องฟ้า ต้นมะพร้าว น้ำทะเล หาดทราย ก้อนเมฆ จากที่เคยมีสีตอนนี้เปลี่ยนเป็นสีขาว ดำ บนหาดไม่มีลูกบอลหลากสี ไม่มีชิงช้า ไม่มีพ่อ ไม่มีแม่ มีเพียงตัวหลิวรอบๆตัวเธอว่างเปล่า เงียบเหงา หลิวนั่งลงมองดูทะเลที่เปลี่ยนไป แล้วล้มตัวลงนอน และหลับตา

หลิวนอนหลับอยู่หน้าทีวี

ชิดกับดานอนอยู่ในห้อง

ดา

" จริงอย่างที่คุณบอก ลูกไม่พูดถึงเรื่องทะเลแล้ว"

ชิด

" ก็บอกแล้วเด็กนะเดี๋ยวมันก็ลืม"

คืนนี้คนทั้งสาม นอนอยู่ท่ามกลางเสียงผู้คนที่ดังออกมาจากห้องต่างๆ หลายห้องทับถมกันจนฟังไม่เป็นภาษาคน ภายใต้แฟลตสูง 5ชั้นแห่งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

40837

การแก้ไขบทครั้งที่ 1

ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรกก็คือ ในเรื่องของบทสนทนา ของหลิวกับพ่อ ในช่วงเปิดเรื่อง

หลิว

" พ่อ ทะเลไกลจากบ้านเรามากหรือเปล่า"

พ่อ

" ไม่ไกลหรอกใกล้แค่นี้เอง"

ปัญหาของบทสนทนาก็คือ 1. บทสนทนาสื่อความหมายไม่ตรงประเด็น

2. บทสนทนาไม่ทำให้เรื่องเดินไปข้างหน้า

เพราะตามทฤษฎีแล้วบทสนทนาจะต้องมีหน้าที่

1 . บทสนทนาต้องสื่อสารข้อมูล เรื่องราวไปสู่คนดู

2 . ต้องทำให้เรื่องเดินไปข้างหน้า

ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้นำข้อผิดพลาดมา ปรับปรุง แก้ไขจนเสร็จเรียบร้อยในครั้งที่ 2

ปัญหาที่เกิดขึ้นอันดับที่ 2 ก็คือเรื่องภาพความฝันของหลิว ในบทภาพยนตร์แต่ละครั้งที่เธอฝัน ภาพที่ออกมาดูสมจริงจนเกินไป ทั้งนี้คงจะเป็นเพราะข้าพเจ้าใช้ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ ในการคิดและเขียนบทภาพยนตร์

การแก้ปัญหา ก็คือ ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบการคิดและการทำงานของศิลปินในแนว surrealism มาเป็นแนวทางในการคิดภาพฝัน และยังนำมาใช้ในเรื่องการกำหนด art direction ในส่วนของการกำกับศิลป์ ซึ่งอยู่ในบทที่ 3 อีกด้วย

ตัวอย่างข้อความของศิลปะแนว surrealism ที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

" จินตนาการเป็นส่วนประกอบสำคัญ ในการแสดงออก และจินตนาการนี้ก็คือจิตไร้สำนึก จิตไรสำนึกเป็นภาวะของความฝัน ที่มีกระบวนการต่อเนื่องกัน ซึ่งช่วยนำไปสู่การสร้างสรรค์ ศิลปะได้ "

ปรัชญา เซอร์เรียลลิสซึม จากตอนหนึ่งที่เกี่ยวกับจินตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วการคิดภาพฝันของข้าพเจ้าก็เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เป็นภาพฝันที่แท้จริง

“หลิวฝันเห็นอยู่ในตู้กระจกใส มีคนว่ายน้ำไปมา รวมทั้งพ่อและแม่ ด้วยทุกคนใส่เสื้อผ้าสีเหลืองและส้ม ดำพุด ดำว่าย เป็นปลาทองอยู่ในตู้กระจกใส “

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>บทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ ห้องส่วนตัว “</u>

เสนอบทครั้งที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screenplay

Sequence a : สัญญา

Scene 1 : makro/ป้ายรถเมล์/ตอนเย็น

ย่านศรีนครินทร์ รถติดเหมือนทุกๆวัน แต่วันนี้แปลกที่อากาศร้อนผิดปกติ ผู้คนหน้าตาหงุดหงิด หลายคนเหงื่อท่วมตัวขณะที่ยืนโหนรถเมล์ บางคนหลับทั้งๆที่เหงื่อเต็มหน้า ที่ป้ายหยุดรถประจำทางหน้าห้าง makro คนนับสิบกำลังยืนรอรถอย่างใจจดใจจ่อ รวมทั้งสามคนนี้ก็เช่นกัน ชิดจับมือหลิวลูกสาวรอจังหวะ เมื่อรถมาจะได้ขึ้นอย่างรวดเร็ว ดายืนอยู่ด้านหลังหลิว เธอถือข้าวของ พะรุงพะรัง ค่อยประคองเวลาที่รถมาจอดป้าย หลิวลูกสาวถือถุงน้ำแดงอยู่ที่มือขวา มือซ้ายถือลูกบอลชมพู อากาศร้อนทำให้หลิวดูดน้ำจนเกือบหมด หลิวปาดเหงื่อที่ไหลจากหน้าผากมาที่จมูกของเธอ ชิดชะเง้อมองรถเมล์ ยังไม่มีทีท่าว่ารถจะมา ข้างๆป้ายรถเมล์ มีรถตุ๊กๆจอดติดอยู่ ข้างหลังรถมีแผ่นป้ายโฆษณา สินค้าบางอย่างที่มีรูปทะเลติดอยู่ด้านหลัง หลิวดูดน้ำแดงจนหมด ตาเธอจ้องที่ป้ายโฆษณา

หลิว

" รถเมล์คันไหนไปทะเลได้บ้างค่ะ แล้วรถคันนี้ไปได้หรือเปล่า"

หลิวชี้ไปที่รถตุ๊ก ๆ

หลิวถามพ่อที่กำลังชะเง้อมองรถเมล์อยู่

ชิด

"ไม่ได้หรอกลูก ต้องนั่งรถทัวร์ไป"

ชิดตอบทันทีไม่มองหน้าลูกสาว

หลิว

" พ่อพาหนูนั่งรถทัวร์ไปทะเลได้ไหมค่ะ หนูอยากไป"

ชิด

" ได้ซิ งั้นวันหลังพ่อจะพาไป เร็วลูก รถมาแล้ว "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิดตอบทันทีแล้วรีบพาลูกกับดาขึ้นรถเมล์กลับบ้าน ของมากมายทำให้ชิดขึ้นรถช้า หลิวมองป้ายโฆษณานั้นจนสุดสายตา เธอยิ้มตลอดเวลา หลิวพอใจในคำตอบของพ่อ ที่บอกจะพาเธอไปทะเล แล้วรถเมล์ก็นำคนทั้งสามกลับแฟลตบางกะปิ

sequence b : ทะเลในฝันครั้งที่ 1

scene 2 : ที่แฟลต/ภายในห้อง/ตอนกลางคืน

ที่แฟลตบรรยากาศเงียบสงบ ภายในห้องเบอร์ 40 หลิวให้อาหารปลาอยู่ที่ตู้ ที่ห้องนอนหลิวนอนอยู่บนเตียงตรงกลางระหว่าง พ่อกับแม่ หลิวนอนยิ้ม. เธอฝัน

หลิวฝันเห็นตัวเองอยู่ภายในตู้กระจกใสมีคนว่ายน้ำไปมา รวมทั้งพ่อและแม่ด้วยทุกคนใส่เสื้อผ้าสีเหลืองและสีส้ม ว่ายน้ำสวนกันยิ้มให้กัน บางคนดำน้ำลงไปเก็บของบางอย่างที่พื้นแล้วว่ายขึ้นมา หลิวว่ายมาเกาะที่กระจกเธอยิ้มพร้อมกับพ่อและแม่ที่ดำพลุดดำว่ายเป็นปลาทองอย่างสนุกสนาน เสียงกรนของพ่อดังคลอ อยู่ตลอดเวลา โดยที่มีหลิวนอนอยู่ข้างๆ หลายวันต่อมาที่แฟลตตอนเช้า หลิวเก็บเสื้อผ้าและไม่ลืมที่จะเอาลูกบอลสีชมภู เตรียมตัวไปเที่ยว ชิดที่กำลังจะออกไปทำงาน เห็นหลิวแต่งตัวเลยนึกขึ้นได้ว่าสัญญา จะพาลูกไปเที่ยว

ชิด

" เรื่องไปเที่ยวทะเลเอาไว้วันหลังนะลูก ช่วงนี้พ่อไม่ว่างเลย ถ้าว่างแล้ว พ่อจะพาไปนะ"

ชิดพูดแบบปัดๆแล้วลูบหัวหลิวเบาๆ ก่อนที่จะเดินถือกระเป๋ารีบออกไปทำงาน

หลิวสีหน้าเปลี่ยนไปทันที เธอรู้สึกผิดหวัง เศร้าทันทีหลังจากที่ชิดปิดประตูแล้วเดินออกไป ดาเห็นหลิวหน้าเศร้าๆ เลยเดินมาจับหัวลูก

ดา

" ไม่เป็นไรเดี๋ยว วันหลังแม่จะพาไปนะ"

หลิวเงยหน้าขึ้นมองหน้าแม่ แล้วกลั้นหน้าเศร้าเดินออกจากห้องไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

sequence c : ทะเลในฝันครั้งที่ 2

scene 3 : ที่แฟลต/สนามเด็กเล่น/ตอนบ่าย

หลิวเดินตีลูกบอลเล่นไปมาบริเวณสนามเด็กเล่น เธอเดินไปเดินมาหลิวรู้สึกผิดหวังที่พ่อไม่พาไปทะเล หลิวมองออกไปนอนถนนเห็น รถตุ๊กๆที่ทีรูปทะเลติดอยู่ ลูกบอลกระเด็นไปตกที่กองทรายของที่ก่อสร้างหลิวเดินไปเก็บแล้วกองทรายก็ถูกน้ำทะเลซัด กองทรายถล่ม ก้อนเมฆบนท้องฟ้าเคลื่อนตัวด้วยความเร็วกว่าปกติหลิวมองไปรอบๆตอนนี้เธอและสนามเด็กเล่นอยู่บนหาดทรายแล้ว ของเล่นต่างๆหมุนและเคลื่อนตัวด้วยความรวดเร็ว หลิวยืนบนหาดทรายกว้าง ที่ท้องฟ้าเปลี่ยนเป็นสีหม่น ข้างๆตัวหลิวไม่มีพ่อ ดาแม่ของหลิวเดินมาจับมือลูกจากด้านหลัง หลิวดีใจที่แม่พามาเที่ยวทะเล หลิวหันไปมองแม่ก่อนที่จะนั่งลงกับผืนทราย ทั้งสองมองทะเลสีหม่นเบื้องหน้าร่วมกัน

ดา

"หลิว .....หลิว....."

ดาปลุกหลิวที่หลับอยู่บริเวณสนามเด็กเล่นแล้วพากลับขึ้นห้องบนแฟลตชั้น4

scene 4 : ที่แฟลต/ภายในห้อง/ตอนกลางคืน

ภายในห้องนอนชิดกับดานอนอยู่ ขณะที่หลิวหลับไปแล้ว

ดาพูดกับชิด

" วันนี้ลูกดูแปลกๆนะสงสัยคงโกรธที่ชิดไม่พาไปเที่ยวทะเล"

ชิด

" อะไรขนาดนั้นเลยเหรอ หลิวมันไม่คิดอะไรหรอก เด็กนะเดี๋ยวมันก็ลืม"

ชิดปฏิเสธสิ่งที่ดาพูด

ดาหยุดพูดแล้วหันมามองหลิวที่หลับอยู่ข้างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scene 5 : ที่แฟลต/หน้าห้อง/ตอนเช้า

หลิวนั่งอยู่หน้าห้องบริเวณทางเดินในแฟลต ดากำลังจะออกไปทำงาน ดาเปิดประตูออกมาเห็นหลิวนั่งอยู่หน้าห้อง ดาลูบหัวลูก หลิวมองแม่เดินจากไป

sequence d ; ทะเลในฝันครั้งที่3

scene 6 : ที่แฟลต/ภายในบ้าน/ตอนกลางคืน

ภายในบ้านชิดกำลังนั่งดูทีวีอยู่ โดยมีหลิวนั่งอยู่ข้างๆ หลิวมองไปที่ประตูห้อง เธอกำลังรอรถตุ๊กๆที่แม่บอกจะซื้อมาฝาก แล้วประตูห้องก็เปิดออก ดากลับมาจากทำงานท่าทางเหนื่อยๆบ่นถึงเรื่องต่างๆ หลิววิ่งไปหาแม่ สีหน้ายิ้มแย้ม

ดา

" เออ รถตุ๊กๆไม่มีลูกวันหลังถ้าทีเดี๋ยวแม่ซื้อมาให้นะวันนี้แม่เหนื่อย"

ดาพูดเสร็จก็ล้มลงนั่งข้างๆชิดที่โซฟา

ทั้งสองคนพูดคุยกันเรื่องงานและเรื่องข่าวในทีวี

หลิวผิดหวังที่ไม่ได้รถตุ๊กๆ เธอหันไปมองพ่อกับแม่ที่ด้านหลัง ไม่มีใครสนใจเธอ ทั้งสองคนนั่งดูทีวี แล้ว ที่ประตูห้องมีเสียงรถตุ๊กๆ ดังลอดเข้ามา หลิวหันไปมองแล้วค่อยๆเดินไปที่ประตู เธอเปิดประตูออกไป มีรถตุ๊กๆจอดรอเธออยู่ ข้างหลังรถมีรูปทะเลติดอยู่ หลิวหันกลับไปมองพ่อกับแม่ที่นั่งดูทีวีหลิวไม่ลืมที่จะหยิบลูกบอลสี ชมภูไปด้วย รถตุ๊กๆพาหลิวไปทะเลอย่างที่เธอต้องการ ถึงทะเล เธอกระโดดโลดเต้นด้วยความดีใจ เล่นน้ำทะเลอย่างสนุกสนาน แต่แล้วหลิวก็ต้องหยุด เพราะ ท้องฟ้า หาดทราย ทะเล ก้อนเมฆ รวมทั้งตัวเธอตอนนี้สีสันหายไปหมดสิ้น ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นสีขาวและดำ บนหาดไม่มีพ่อ ไม่มีแม่ มีเพียงหลิวรอบตัวเธอว่างเปล่าเงียบเหงา หลิวนั่งมองดูทะเลเปลี่ยนไปเธอหันไปมองเก้าอี้ชายหาดทั้ง 2 ตัวว่างเปล่า แล้วล้มตัวลงนอน หลับตา

หลิวนอนหลับอยู่ตรงกลางระหว่างพ่อแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดา

" จริงอย่างที่คุณบอก ลูกไม่พูดถึงเรื่องทะเลแล้ว"

ชิด

" ก็บอกแล้วเด็กนะเดี๋ยวมันก็ลืม"

คืนนี้คนทั้งสาม นอนอยู่ท่ามกลางเสียงผู้คนที่ดังออกมาจากห้องต่างๆ หลายห้องทับถมกันจนฟังไม่เป็นภาษาคน ภายใต้แฟลตสูง 5ชั้นแห่งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ไขบทภาพยนตร์เสร็จสิ้น จากการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด และในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้กำกับ ในการปรับปรุงบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าเป็นผู้แก้ไขเพียงผู้เดียว และต่อไปนี้จะเป็นบทความ ที่เกี่ยวข้องกับผู้กำกับในฐานะผู้ปรับปรุงบท

ผู้กำกับในฐานะผู้ปรับปรุงบท

ผู้กำกับเป็นผู้รับผิดชอบตลอดของงานผลิตตั้งแต่ตัดสินใจในเรื่องสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น เลือกตัวนักแสดง ทีมงาน สถานที่ถ่ายทำ และ visual style เป็นผู้ที่รักษาความคิดสร้างสรรค์ให้ไปด้วยกันทั้งโปรดักชั่น พื้นฐานทั้งหมดเป็นตัวสร้างบทภาพยนตร์ ผู้กำกับผู้ซึ่งเขียนหรือ ปรับปรุงบทก็ขึ้นอยู่กับความคิดส่วนตัวและต้องการให้เรื่องลึกอยู่กับเรื่องใด ในการทำเช่นนั้นผู้กำกับต้องมั่นใจว่างานเขียนปรับปรุงขั้นสุดท้ายเป็นบทที่ดีที่สุด มีคุณค่าที่ดีในการเล่าเรื่อง

บทภาพยนตร์นำเสนอเหตุการณ์และช่วงเวลาการแสดงของตัวละครในเรื่อง ซึ่งต้องถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ ผู้กำกับต้องประเมินว่าเรื่องราวได้มีการเล่าเรื่องมาได้อย่างเหมาะสม บทที่เขียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่อง หรือแนวความคิดได้ดีเพียงพอหรือไม่ ถ้าหากบทมีความจำเป็นต้องปรับปรุงเพิ่มขึ้น ผู้กำกับก็มีหน้าที่จัดการใช้ความชำนาญในการเล่าเรื่องของตนเอง ปรับปรุงให้บทมีการเล่าเรื่องที่ดี

การทำงานของผู้กำกับ ให้บทหนังสำเร็จอาจมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยเช่นการขัดเกลา ได้แก่การเปลี่ยนแปลง บทสนทนา การเขียนปรับปรุงให้เสร็จสมบูรณ์ ได้แก่การเขียนโครงเรื่องใหม่ ถ้าบทดีแล้ว ผู้กำกับอาจต้องการเพียงแค่การถ่ายทำ หรือ shooting script ขบวนการนี้ต้องการให้รู้ว่ามีฉากอะไรบ้าง เพื่อให้รู้สถานที่ถ่ายทำ ในแต่ละซีนก็จะใส่ตัวเลขเพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำ breakdown ของบท screenplay อย่างถูกต้อง เมื่อขั้นตอนนี้เสร็จสมบูรณ์ งาน preproduction จริงๆ ก็สามารถเริ่มได้ คือการทำ stripboard budget และตารางการถ่ายทำ

พื้นฐานอื่นๆนอกเหนือจากเนื้อหาของเรื่อง และโครงสร้าง สามารถส่งอิทธิพลในการพัฒนาบท screenplay ผู้กำกับอาจได้รับแรงดลใจจาก location หรือจากนักแสดงได้ ขณะที่หา locatoin ผู้กำกับอาจคิดถึงฉากที่มีลักษณะเฉพาะได้ ได้รับแรงดลใจจากฉากใดฉากหนึ่งหรือทั้งเรื่องก็ได้ หลังจากได้ฟังนักแสดงอ่านบทให้ฟังแล้ว ผู้กำกับอาจตัดสินใจปรับและ ปรุงแต่งตัวละครได้เพื่อให้เหมาะสมดีขึ้นกับความสามารถของนักแสดง

ในฐานะเป็นผู้เล่าเรื่อง มักเป็นผู้ค้นหา สำรวจเนื้อเรื่อง เป็นผู้เขียนบนกระดาษ ปรับปรุงการเขียน แล้วก็เริ่มต้นถ่าย จากนั้นก็เริ่มตัดต่อให้เข้ากัน แล้วเรื่องมันอยู่ตรงไหนเล่า เราเองคือผู้กำกับต้องเป็นคนหามันครั้งแล้วครั้งเล่า เราก็ต้องเริ่มตัดต่ออีก เพิ่มเข้าตัดออก เปลี่ยนแปลง

การเขียนปรับปรุง

คนเขียนบทมืออาชีพรู้ว่าการเขียนบทร่างที่ดีจะต้องใช้เวลามาก ต้องมีความอดทน และทุ่มเทสุดความสามารถ คือต้องเขียนให้เสร็จก่อน ก้าวสู่ฉากจริงอย่าคาดว่าจะทำงานภายใต้ความกดดันระหว่างขั้นเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ยังมีเวลาก็จงเขียนต่อไป ดังนั้นจงรีบดำเนินการแต่เนิ่นๆ

มากกว่าคำพูด

กฎที่ไม่พูดเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง คือถ้าเราสามารถแสดงให้เห็นชัดมากกว่าใช้การพูดกัน ผู้กำกับต้องระวังภาพนั้นบนจอ ใบหน้าของนักแสดงกับกลายเป็นส่วนหนึ่งของบทสนทนา การใช้ภาพขนาดใกล้ได้อย่างเหมาะสม สามารถให้ความหมายที่ดีกว่าคำพูดหรือวลี

โดยปกติ บทมักเขียนเกินเลย เพราะว่านักเขียนมีความจำเป็นต้องใส่ทุกอย่างลงไป จึงเป็นหน้าที่ของผู้กำกับที่ต้องเล็มส่วนเกิน ตัดแต่งให้สวยงาม และนี่ก็คือ

หน้าที่ของผู้กำกับในฐานะผู้ปรับปรุงบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

เนื้อหาในขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ pre – production ประกอบด้วย

1 . story board

2 . shooting script

3. Art direction

4 . ฉาก / สถานที่ในการถ่ายทำ location

5 . นักแสดง cast

6 . เครื่องแต่งกายนักแสดง costume

7 . script breakdown / call sheet

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Story board

ความสำคัญของ story board ในการผลิตภาพยนตร์

หลังจากที่บทภาพยนตร์ได้ทำการเขียนและแก้ไขจนเสร็จสมบูรณ์ ขั้นตอนต่อไปก็คือการเขียน story board เป็นการวาดภาพตามคำบรรยายจากตัวหนังสือในบทภาพยนตร์ วาดออกมาให้เป็นภาพ แล้วใช้ทักษะความรู้ทางศิลปะ ของตัวผู้วาด ออกแบบมุมมอง ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง ให้สอดคล้องกับแนวทางของภาพยนตร์ โดยผู้กำกับจะเป็นคนตัดสินอีกทีว่า ภาพ story board นั้น ตรงตาม concept ของภาพยนตร์และตัวผู้กำกับหรือไม่

ยกตัวอย่างการทำงานในขั้นตอนนี้ จากบางส่วนของภาพยนตร์เรื่อง " ห้องส่วนตัว "

ข้อความจากบทภาพยนตร์

" หลิววิ่งออกไปที่ทะเล เธอกระโดดโลดเต้น ด้วยความดีใจ "

จากข้อความข้างต้นในบทภาพยนตร์ ผู้วาด story board ของคิดและตีความจากตัวหนังสือออกมาเป็นภาพ ว่าภาพจะเป็นอย่างไร มีจำนวนกี่ภาพ

และนี่คือตัวอย่างภาพ story board ที่วาดออกมาจากข้อความในบทภาพยนตร์

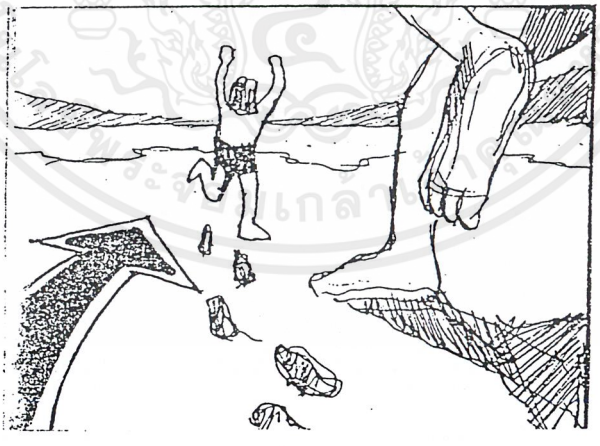

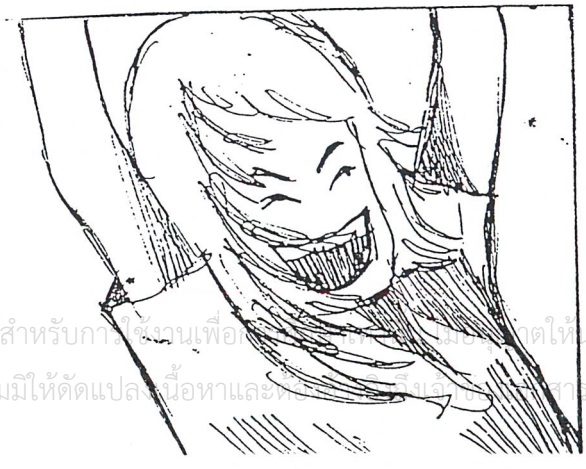

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ในการถ่ายทำภาพยนตร์ story board จึงเป็นสิ่งสำคัญ มาก

1 . ทำให้ทีมงานของภาพยนตร์ได้เห็นภาพเดียวกัน

2 . ช่วยให้การทำงานง่ายขึ้น และรวดเร็ว

ตัวอย่างภาพ story board ของภาพยนตร์เรื่อง " ห้องส่วนตัว "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

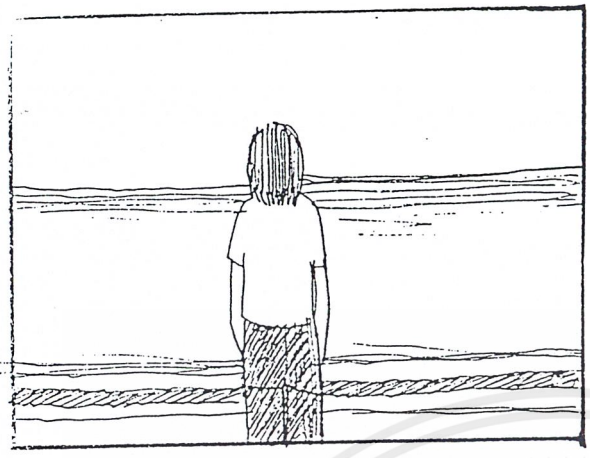

ภาพกว้าง

หลิวยืนอยู่คนเดียวบนชายหาด

ภาพใกล้

หลิวหลับตาสีหน้าเศร้า

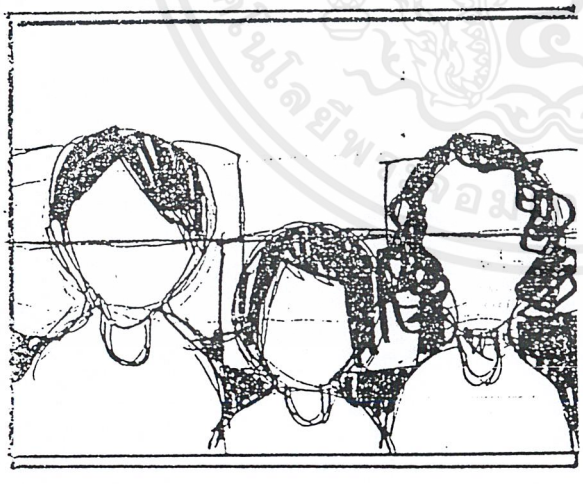

ภาพปานกลาง

ภายในห้องนอน

หลิวนอนอยู่ตรงกลางระหว่างพ่อ แม่

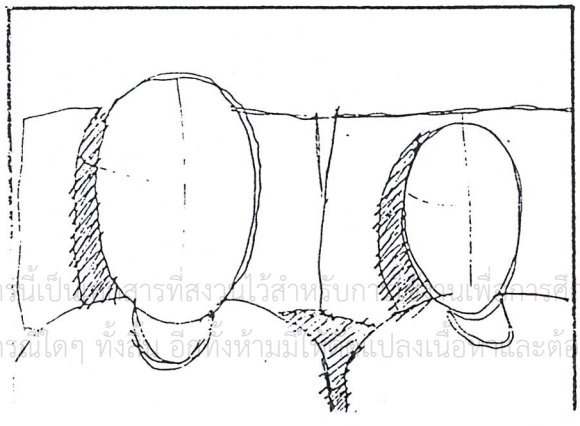

ภาพปานกลาง

ภายในห้องนอนบนเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

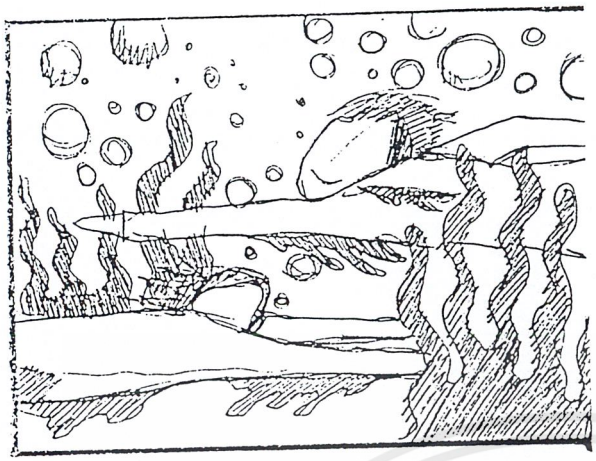

ภาพปานกลางในฝันคนว่ายน้ำไปมา dissolve

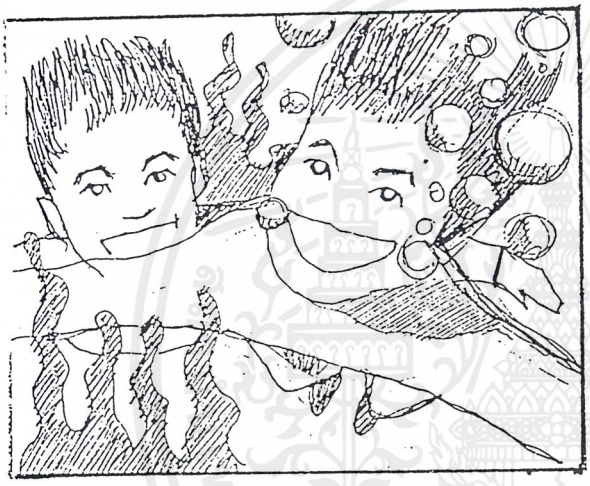

ภาพปานกลาง
คนว่ายน้ำหัวเราะ dissolve

ภาพใกล้
หลิวนอนหลับ

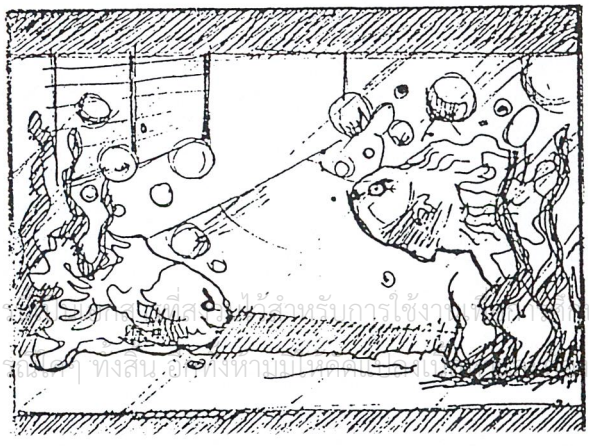

ภาพใกล้
ที่ตู้ปลา ปลาทองว่ายไปมา

เอกสารนี้ใช้ได้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพปานกลาง
หลิวเดินไปหยิบลูกบอล
transition shot

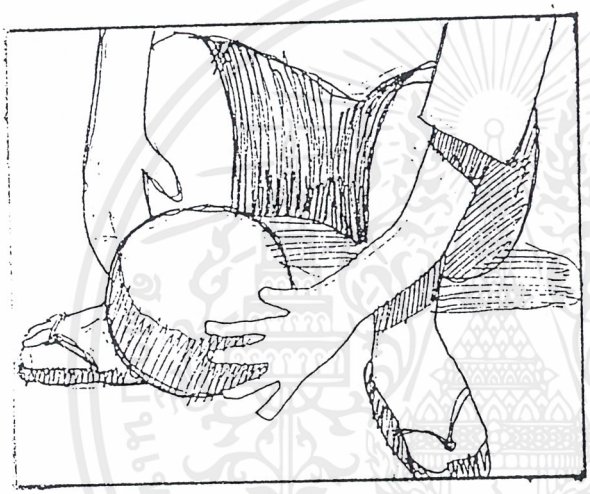

ภาพใกล้
รับที่มือหลิวเก็บบอล

ภาพปานกลาง
transition shot
หลิวมาที่ทะเลแล้ว

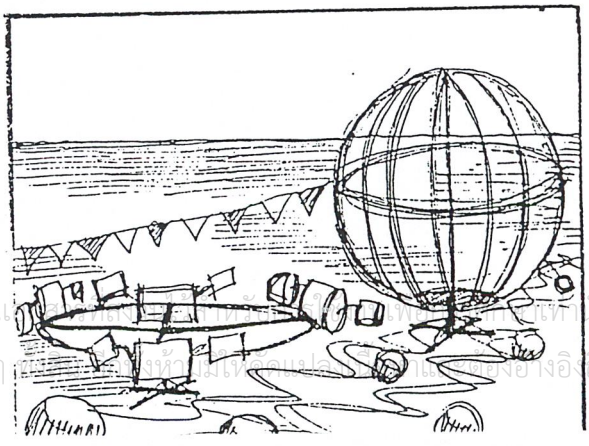

ภาพกว้าง
ภาพในฝัน
สนามเด็กเล่นไปอยู่ที่ทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ถ่ายทำ the shooting script

หลังจากที่ผู้กำกับได้ทำการปรับปรุงบทเป็นที่เรียบร้อย จึงมาถึงขั้นตอนการทำบทถ่ายทำ shooting script ซึ่งเป็นการวางแผนในเรื่องภาพของโปรดักชั่น

ก้าวแรกคือต้องใส่ตัวเลข ในแต่ละซีน หรือ shot ซึ่งจะทำให้ทีมงานรู้ว่าต้องถ่ายทำซีนไหน ช้อตไหนร่วมกัน ผู้กำกับจะทำบทให้เห็นภาพก่อน จากนั้นจึงคิดแผนการถ่ายทำในแต่ละซีน ซึ่งในแผนการทำนี้ผู้กำกับจะบอกว่าจะถ่ายครอบคลุมในฉากนั้นอย่างไร

ผู้กำกับต้องเขียนเครื่องหมายในบทเป็นคำย่อ เช่น c.u , l.s , 2s (two shot) ost (over the shoulder shot)

บทถ่ายทำ shooting script ยังช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้อำนวยการสร้าง ว่าจะถ่ายทำที่ไหน และทำงานตรงตามตารางการถ่ายทำ และทีมงานจะได้รับบทถ่ายทำนี้เพื่อจะได้รับผิดชอบงานในส่วนไหนของตนเองว่าจะทำอะไรบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting script

Sequence a : สัญญา

Scene 1 : makro /ปยรถเมล์/ตอนเย็น

1.ภาพกว้าง-รับพระอาทิตย์ อากาศร้อนของวันหนึ่งที่ถนนย่ายศรีนครินทร์ หน้าmakro

2.ภาพกว้าง-หน้าป้ายรถเมล์ ผู้คนรอรถเมล์อย่างใจจดใจจ่อ

3.ภาพปานกลาง-ชิดเป็น F.G.มีหลิวกับดายืนอยู่ ชิดทำท่าชะเง้อมองรถ

4.ภาพใกล้-หลิวดูดน้ำแดง ปาดเหงื่อที่ไหลจากหน้าผาก แล้วหันมองรถตุ๊กตุ๊กที่วิ่งผ่านหน้าไป

5.ภาพกว้าง-รถตุ๊กตุ๊กจอดมีคนโบก

6.ภาพใกล้แทนสายตาหลิว มองเห็นป้ายโฆษณาที่ติดอยู่หลังรถตุ๊กตุ๊ก

7.ภาพใกล้หลิวถามชิด “รถเมล์คันไหนไปทะเลบ้างคะ แล้วคันนี้ไปได้หรือเปล่า” พูดจบชี้ไปที่รถตุ๊กตุ๊ก

8.ภาพปานกลาง-ชิดเป็น F.G.”ไม่หรอกลูก ต้องนั่งรถทัวร์ไป” ชิดหันไปมองรถตุ๊กตุ๊ก

แล้วหันมามองรถเมล์ต่อ

9.ภาพใกล้-หลิวถามพ่อ”พ่อพาหนูนั่งรถทัวร์ไปทะเลได้ไหมคะ หนูอยากไป”

10.ภาพปานกลาง-ชิดเป็น F.G.” ได้สิ งั้นวันหลังพ่อจะพาไป เร็วลูก รถมาแล้ว” ชิดตอบทันที แล้วพาหลิวกับดาขึ้นรถเมล์

11. ภาพใกล้ – รับหน้าหลิวมองรถตุ๊กๆ

12. ภาพใกล้ – ที่ป้ายโฆษณา แทนสายตาหลิวมอง แล้วรถตุ๊กๆก็ค่อยๆ เคลื่อนตัวออกไป

fade black

sequence b : ทะเลในฝันครั้งที่ 1

scene 2 : ที่แฟลต/ภายในห้อง/ตอนกลางคืน

13. insert แฟลต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ภาพใกล้ – หลิวอยู่หลังตู้ปลา ตู้ปลาเป็น F.G. หลิวกำลังให้อาหารปลา
fade black
15. ภาพกว้าง – ที่ห้องนอน พ่อ แม่ ลูก นอนอยู่ด้วยกันบนเตียง
16. ภาพใกล้ – รับหน้าหลิวนอนยิ้ม dissolve
17.ภาพปานกลาง – ในฝัน คนว่ายน้ำไปมา ใส่เสื้อผ้าสีส้มและเหลือง
ยิ้มสนุกสนาน
ว่ายน้ำสวนกัน ยิ้มให้กัน dissolve
18.ภาพปานกลาง – ในฝัน ชิด ดา หลิว ว่ายน้ำหัวเราะกัน ว่ายข้ามเฟรม
มีความสุข dissolve
19.ภาพใกล้ – รับหน้าหลิวนอนฝัน
20.ภาพใกล้ – ที่ตู้ปลา ปลาทองว่ายน้ำไปมา fade black
21.ภาพปานกลาง – ที่แฟลต/ภายในห้องตอนเช้าหลิวเดินมานั่งที่โซฟา
แต่งตัวรอพ่อจะไปเที่ยว
หลิวลืมลูกบอลเลยวิ่งออกนอกเฟรมกลับไปเอา (ไม่ต้องเคลื่อนกล้อง)
22.TWO SHOT – ชิดเดินเข้าเฟรมกำลังออกไปทำงาน เห็นหลิวนั่งอยู่
เลยนึกขึ้นได้
23.TWO SHOT – ชิดบอกปฏิเสธ “เรื่องไปเที่ยวทะเลเอาไว้วันหลังนะลูก
ช่วงนี้พ่อไม่ว่างเลย
ถ้าว่างแล้วพ่อจะพาไปนะ”
ชิดบอกปฏิเสธ แล้วเปิดทีวีให้หลิวดูการ์ตูน แล้วเดินออกไปทำงาน
24.ภาพใกล้ – รับหน้าหลิว
หลิวสีหน้าเปลี่ยนไปทันที เธอผิดหวัง สีหน้าเศร้า
ดาเดินมาลูบหัวลูก “ไม่เป็นไรเดี๋ยววันหลังแม่พาไปนะ”
หลิวเงยหน้ามองแม่ แล้วทิ้งของเดินออกไป
25.ภาพใกล้ – รับหน้าดา ทำหน้าคิดเรื่องหลิว fade black
sequence c : ทะเลในฝันครั้งที่ 2
scene 3 : ที่แฟลต/สนามเด็กเล่น/ตอนบ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INSERT

26.ภาพปานกลาง – หลิวเดินมาที่สนามเด็กเล่น ตีลูกบอลเข้ามาหน้าเฟรม

27.ภาพกว้าง – ที่สนามเด็กเล่น หลิวนั่งอยู่ท่าทางเบื่อๆ ตีลูกบอลไปมา

28.ภาพใกล้ – รับหน้าที่สนามเด็กเล่น หลิวมองออกไปข้างนอกถนน

29.ภาพปานกลาง – แทนสายตาหลิว รถตุ๊กตุ๊ก วิ่งผ่านไป

30.ภาพใกล้ – แทนสายตาหลิว ที่ป้ายโฆษณาหลังรถตุ๊กตุ๊กที่กำลังวิ่งออกไป

31.ภาพปานกลาง – ลูกบอลกระเด็งหนีออกจากตัวหลิวไป

32.ภาพปานกลาง – ลูกบอลกระเด็งไปที่กองทราย

33.ภาพปานกลาง – หลิวเดินไปก้มลงเก็บลูกบอล

TRANSITION SHOT

34.ภาพใกล้ – รับที่มือหลิวเก็บบอล

35.ภาพปานกลาง – หลิวลุกขึ้นมาจากเก็บบอล TRANSITION SHOT หลิวมาอยู่ที่ทะเลแล้ว

36.ภาพกว้าง – ภาพในฝัน สนามเด็กเล่นไปอยู่ที่ทะเลแล้ว

37.ภาพกว้าง – หลิวยืนมองท้องฟ้าและทะเลเคลื่อนไหวรวดเร็ว

38.ภาพใกล้ – หลิวเอื้อมมือไปเก็บปลาดาว มีมืออีกมือมาจับที่มือหลิว

39.ภาพใกล้ – หลิวเงยหน้ามองแล้วยิ้ม

40.ภาพใกล้ – มุมเสยแทนสายตาหลิว ดายืนอยู่บนหัวหลิวแล้วนั่งลง

41.TWO SHOT – รับด้านหลังทั้งสองกอดกันนั่งดูทะเล มีเสียงดาเรียกหลิว “หลิว...หลิว”

42.เสียงต่อเนื่อง..."หลิว...หลิว"

ภาพใกล้ – ดาเดินมาปลุกหลิวที่นอนหลับอยู่ที่สนามเด็กเล่น fade black

scene 4 ที่แฟลต/ภายในห้อง/ตอนกลางคืน

INSERT

43.TWO SHOT – ในห้องนอนบนเตียงดาเป็น F.G. พลิกตัวไปเห็นชิดนอนอยู่ด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดา

"วันนี้ลูกดูแปลกๆนะสงสัยคงโกรธที่ชิดไม่พาไปเที่ยวทะเล"

ชิด

"อะไร ขนาดนั้นเลยเหรอ หลิวมันไม่คิดอะไรหรอก เด็กน่ะเดี๋ยวมันก็ลืม"

ดาหันไปมองหลิวที่อยู่ข้างๆ fade black

scene 5 ที่แฟลต/หน้าห้อง/ตอนเช้า

44.ภาพปานกลาง – หลิวนั่งอยู่ที่โซฟา ดาเดินออกไปทำงาน ดาเดินลูบหัวหลิว หลิวมองแม่เดินจากไป fade black

sequence d : ทะเลในฝันครั้งที่ 3

scene 6 : ที่แฟลต/ภายในห้อง/ตอนกลางคืน

INSERT

45.ภาพปานกลาง – ภายในห้อง ชิดนั่งดูทีวีอยู่ หลิวทำการบ้านที่โต๊ะกินข้าว แล้วรีบมานั่งรอแม่ที่โซฟากับพ่อ

46.ภาพปานกลาง – ดากลับจากทำงาน ท่าทางเหนื่อยๆบ่นเรื่องต่างๆ

47.ภาพปานกลาง – ดาเดินมาทางหลิว นึกขึ้นได้ว่าจะซื้อของมาให้

ดา

"เออ แม่ลืมลูก อะไรนะรถตุ๊กตุ๊ก น่ะ เอาไว้วันหลังนะ แม่สัญญา"

48.ภาพใกล้ – หลิวผิดหวัง ก้มหน้า แล้วมองไปทางโซฟา fade black

49.ภาพปานกลาง – หลิวยืนโบกรถตุ๊กตุ๊ก

50.ภาพใกล้ – รับหน้าหลิว มีคนขับเป็นF.G.

หลิว

"พี่คะ รถคันนี้ไปทะเลหรือเปล่าคะ" fade black

INSERT

51.TWO SHOT – พ่อกับแม่นั่งดูทีวีอยู่แทนสายตาหลิว

52.ภาพปานกลาง – เสียงรถตุ๊กตุ๊กดังเข้ามาในภายในห้อง หลิวยืนอยู่หน้าประตู

53.ภาพกว้าง – หลิวเดินไปที่ประตู dollyกล้อง หลิวเปิดประตู

54.ภาพกว้าง – หลิวเปิดประตูไป เห็นรถตุ๊กตุ๊กจอดอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

55.ภาพปานกลาง – หลิวเปิดประตู หลิวเป็น F.G.มีชิดและดานั่งอยู่ข้างหลัง
หลิววิ่งเข้าไปเอา
ลูกบอลสีชมพู แล้วปิดประตู
56.ภาพใกล้ – ที่ป้ายโฆษณาหลังรถตุ๊กตุ๊ก fade black
57.ภาพปานกลาง – พ่อและแม่นั่งดูทีวีอยู่ มีเสียงรถตุ๊กตุ๊กวิ่งจากไป fade black
58.ภาพปานกลาง – หลิววิ่งออกไปที่ทะเลสนุกสนาน เล่นน้ำอย่างมีความสุข
59.ภาพใกล้ – รับหน้าหลิวจากสีหน้าดีค่อยๆเปลี่ยนไป
60.ภาพกว้าง – แทนสายตาหลิว มองทะเลซ้ายและขวา ภาพทะเลค่อยๆ
เปลี่ยนเป็นสีขาว ดำ
61.ภาพกว้าง – หลิวยืนอยู่คนเดียวบนชายหาดว่างเปล่า ภาพขาว ดำ
62.ภาพใกล้ – หลิวหลับตา สีหน้าเศร้า fade black
63.ภาพปานกลาง – ภายในห้องบนเตียง หลิวนอนอยู่ตรงกลางระหว่างพ่อและแม่
64.ภาพปานกลาง – ภายในห้องบนเตียง

ดา

"จริงอย่างที่คุณบอก ลูกไม่พูดถึงเรื่องทะเลแล้ว"

ชิด

"....ก็บอกแล้ว เดี๋ยวเด็กมันก็ลืม

65.ภาพใกล้ – รับหน้าหลิว นอนอยู่หน้าเศร้าๆ
66.ภาพกว้าง – หน้าต่างห้อง 40 มีเสียงของคนทั้งสองดังลอดออกมา
DISSOLVE
67.ภาพกว้างมาก – เห็นหน้าต่างของห้องต่างๆมีเสียงของห้องต่างๆดังลอดออกมา
จนจับใจความไม่ได้
DISSOLVE
68.ภาพกว้าง – ของแฟลตตอนกลางคืน FADE BLACK

จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนด art direction ในภาพยนตร์

(การกำกับศิลป์ในภาพยนตร์)

การกำกับศิลป์ หมายถึง การรวบรวมจับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับศิลปะในประเภททัศนศิลป์ visual art นำมาทำการควบคุม ดูแลให้ไปในทิศทางเดียวกับผู้กำกับ ที่จะประยุกต์ และออกแบบสิ่งเหล่านี้ให้เกิดความงามอย่างเหมาะสม ประกอบกับมีเหตุผลในการสื่อความหมาย และอยู่ในแนวทางของภาพยนตร์

การกำกับศิลป์ในภาพยนตร์บันเทิง feature film

- รูปแบบการนำเสนอ มีความเป็นชีวิตอยู่มาก คือมีทั้งด้านความงาม positive และความน่าเกลียด negative
- การสื่อความหมาย อาจต้องอาศัยเวลาในการคิดและตีความ
- การสร้างสรรค์ สามารถทำได้โดยอาศัยจากบทภาพยนตร์ และบุคลิกของตัวละคร

ความรู้พื้นฐานของการกำกับศิลป์

ในหน้าที่การทำงานการกำกับศิลป์จำเป็นที่จะต้องใช้ ความรู้รอบตัวในทุกๆด้าน นำมาใช้ แต่สิ่งที่มีความจำเป็นคือความรู้ด้านศิลปะ และ ความรู้ด้านภาพยนตร์

1. **ส่วนประกอบของการออกแบบ** รูปทรงและโครงร่างจะปรากฏขึ้นมาได้ โดยจะประกอบไปด้วยลายละเอียดพื้นฐานต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการออกแบบในงานกำกับศิลป์ในภาพยนตร์ คือสามารถสื่อความหมาย และให้ทั้งความรู้สึกได้ เช่น จุด (point) เส้น (point)น้ำหนักอ่อนแก่ (tone)ที่ว่าง (space) สี (color)และลักษณะพื้นผิว (texture)

2 . **หลักการออกแบบ** การออกแบบเป็นจุดเริ่มต้นของความคิดที่จะตอบสนองความต้องการของเนื้อหาด้วยหลักของเหตุผล และตอบสนองความต้องการทางความรู้สึกในเรื่องของสุนทรียภาพ การออกแบบที่ดีจึงเกิดขึ้นได้จากการรวบรวมหลักเหตุผลของความจริงกับ หลักของความงาม นำมาผสมผสานกันได้อย่างเหมาะสม ซึ่งไม่มีใครตัดสินได้ว่า ถูกหรือผิด

3 . **การใช้สี** สีเป็นส่วนประกอบย่อยๆในการออกแบบ และมีความสำคัญมากในงานภาพยนตร์ เพราะสีในงานภาพยนตร์เกิดขึ้นได้จากสีของแสง และสีจากวัตถุผสมผสานกันโดยสามารถสร้างความหมาย และอารมณ์ความรู้สึกในงานภาพยนตร์ได้มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการกำหนด art direction ในภาพยนตร์เรื่อง " ห้องส่วนตัว " ข้าพเจ้าให้ความสำคัญด้านภาพเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะจากเนื้อเรื่อง ในภาพยนตร์ ส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของจินตนาการของเด็ก แน่นอนภาพจะต้องออกมาเกินจริงบ้างตามความเหมาะสม

ข้าพเจ้าจึงมีความคิดที่จะนำรูปแบบของศิลปะแนว surrealism มาใช้ เพราะศิลปะแนวนี้จะเน้นเรื่องของจินตนาการเป็นหลัก

ลัทธิเซอร์เรียลลิสซึม surrealism

หมายถึง การแสดงออกอย่างเสรี ของจิตไร้สำนึกอย่างบริสุทธิ์ ปราศจากสติควบคุม ซึ่งบุคคลแสดงออกทางการพูด การเขียน หรือด้วยวิธีการอื่นๆ เป็นหน้าที่ของจิตโดยตรง ที่ชักนำด้วยความคิด ปราศจากการปฏิบัติตามเหตุผล และนอกเหนือไปจากสุนทรียภาพ

ในทางปรัชญา surrealism ยึดหลักความเชื่อในสัจจะอย่างสูง ลึกซึ้ง อันเป็นรูปลักษณะของความฝัน และความคิดที่ไม่ถูกชักนำ

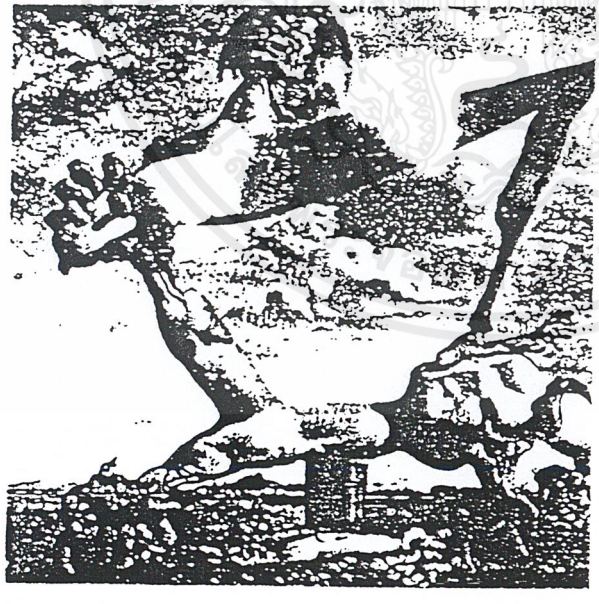

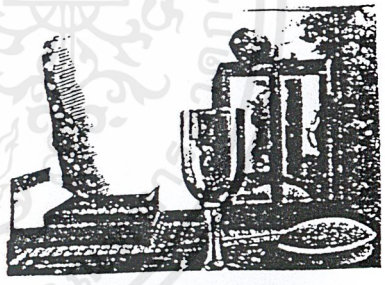

ตัวอย่างของงานศิลปะแนว surrealism

ศิลปนิยม อารี สุทธิพันธุ์ พิมพ์ครั้งที่ 4 2535 สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างขั้นตอนการพัฒนาด้านภาพ บนแนวทางของศิลปะแนว surrealism

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากและสถานที่ในการถ่ายทำ

ในการกำหนดสถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับบทภาพยนตร์ location ของภาพยนตร์ เรื่อง " ห้องส่วนตัว " เกิดขึ้นที่แฟลตใจกลางเมือง การหาแฟลตก็ไม่ใช่เรื่องยาก เพียงแต่ต้องดูแล้วเป็นจริง เพื่อให้คนดูเกิดความเชื่อในตัวภาพยนตร์

ส่วนในเรื่องการออกแบบฉาก ก็ยังคงต้องให้เข้ากับบทภาพยนตร์ และconcept ของ art direction ที่ในภาพยนตร์เรื่อง "ห้องส่วนตัว "จะเน้นความสดใส ดูแปลกตา และในความสดใสนั้น ยังสร้างความขัดแย้งกับ location ที่เป็นแฟลต คือ แฟลตมีโครงสร้างที่มั่นคง เก่าและโทรม ในขณะที่ฉากกับไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน สว่างสดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ในการถ่ายทำ location

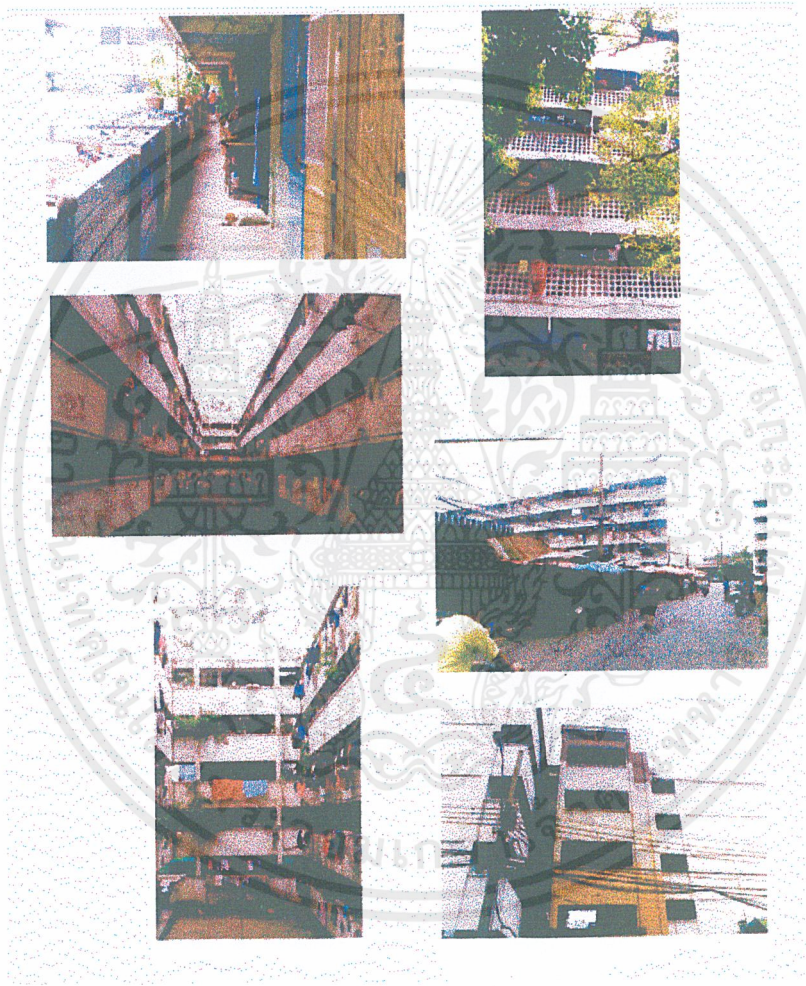

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง ฉากความฝัน ในส่วนหนึ่งของภาพยนตร์

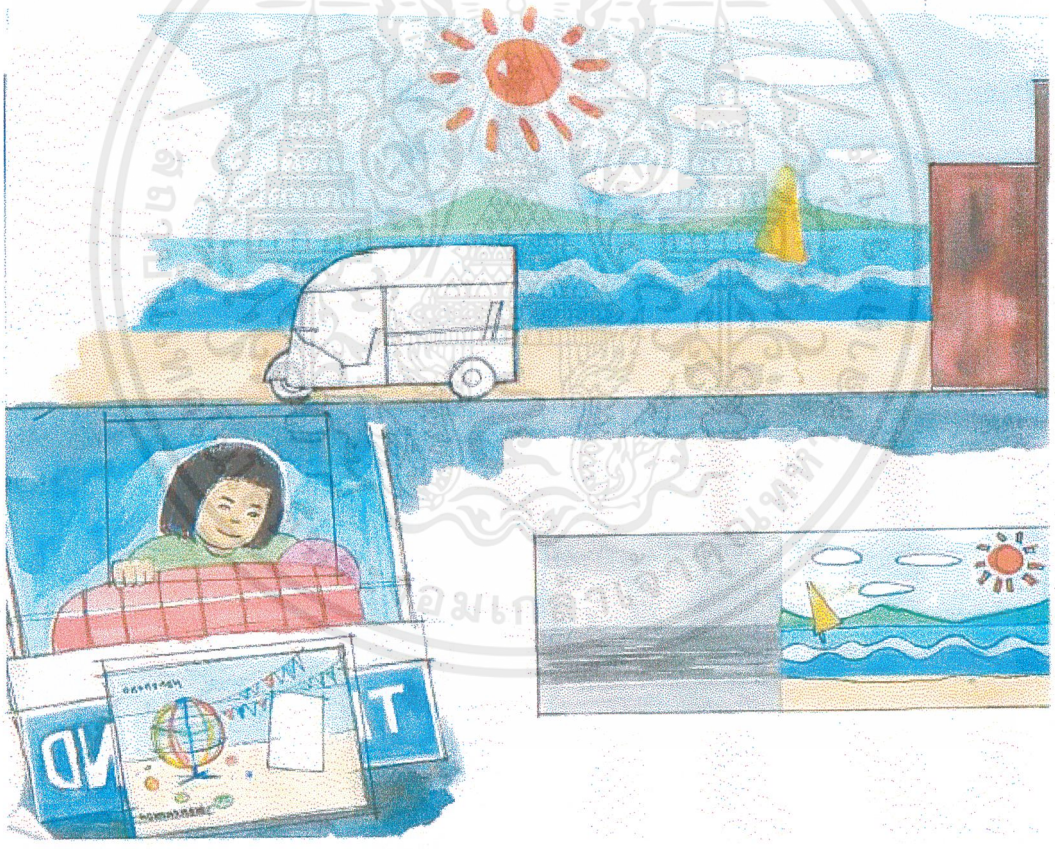

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดง

การคัดเลือกนักแสดง

ในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ ข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องใช้เวลากับนักแสดงมากกว่าคนอื่นๆ ทำให้ข้าพเจ้ามีหลักในการคัดเลือกก็คือ

" จงอย่าคัดเลือกคนที่เราไม่เชื่อในตัวเขา และคนที่เห็นได้ชัดว่าเขาไม่เชื่อในตัวเรา "

และยังมีอีกอย่างที่สำคัญ เราควรให้โอกาสกับนักแสดงที่เชี่ยวชาญน้อยหน่อย มากกว่านักแสดงที่เชี่ยวชาญ เพราะจะเป็นสาเหตุของความยุ่งยาก หรือล้มเหลวในการทำงาน ไอเซนสไตน์กล่าวว่า การคัดเลือกนักแสดงควรจะเป็นไปตามบทบาทที่กำหนดให้อย่ างเคร่งครัด ควรใช้ผู้แสดงที่ไม่ใช่มืออาชีพ เพื่อช่วยเพิ่มความสมจริงให้กับหนัง เขาเคยกล่าวขึ้นครั้งหนึ่งว่า ทำไมต้องให้นักแสดงมารับบทเป็นกรรมกรโรงงาน ในเมื่อเราสามารถใช้กรรมกรโรงงานมารับบทนั้นได้จริงๆ

ในภาพยนตร์เรื่อง " ห้องส่วนตัว " ข้าพเจ้าให้ความสำคัญในการเลือกนักแสดงตรงที่ ความสดและสมจริง คือไม่ต้องการมืออาชีพ แต่ต้องการคนธรรมดาๆ ที่บุคลิก ตรงกับบทภาพยนตร์ และเมื่อเราได้นักแสดงอย่างที่ต้องการแล้วขั้นตอนต่อไปก็เป็นเรื่องของการทดสอบบท

การทดสอบบท audition

การทดสอบบทควรจะจัดในห้องที่เงียบ พื้นที่ที่ใช้งานควรเพียงพอสำหรับเก้าอี้อย่างน้อย 3 ตัว สำหรับผู้กำกับ นักแสดง คนช่วยอ่านบท อาจมีการบันทึกเทปเก็บไว้ด้วย

เริ่มต้นการทดสอบบท

การแนะนำตัวของทีมงานให้นักแสดงรู้จัก สนทนาเล็กน้อย ถามชื่อ ความสามารถพิเศษ เพื่อผ่อนคลายความตรึงเครียด แล้วก็เริ่มต้นการทดสอบให้เป็นไปตามปกติ

การประเมินผลการทดสอบ

จงเปิดใจให้กว้าง

เป้าหมายหลักของการบวนการทดสอบ คือการค้นพบขอบเขตของความสามารถนักแสดง ถ้าการอ่านบทของนักแสดงได้ผลที่ดี จดบันทึกไว้ แต่อย่าชมนักแสดง เพราะเราไม่รู้ว่าจะมีคนที่ดีกว่านี้อีกหรือไม่ หลังจากการทดสอบสิ้นสุด นักแสดงในฝันอาจไม่มาทดสอบ แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นต้องเลือกตัวแทน เราควรเปิดใจให้กว้างยอมรับและให้ความสำคัญกับเขาให้เท่าๆ กับนักแสดงในฝันของเรา

การคัดเลือกนักแสดงเด็ก

การควานหาเด็กที่มีความสามารถในเรื่องการแสดง อาจเป็นส่วนที่ยากที่สุด ประการแรกมีนักแสดงเด็กน้อยกว่าผู้ใหญ่ นักแสดงเด็กยากที่จะควบคุม เด็กที่ไม่ได้ถูกฝึกมาก่อนมักจะให้ความเป็นธรรมชาติ และแสดงได้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกหัด เมื่อเวลาคัดเลือก จงประเมินพลังและความตั้งใจของเด็กจงเปรียบเทียบกับความสามารถทางการแสดงของเขา

การซ้อมนักแสดง rehearsals

ก่อนการซ้อมเริ่มต้น รู้จักนักแสดง บอกลายละเอียดเกี่ยวกับบทภาพยนตร์ และฉากที่นักแสดงต้องเล่น

เกิดอะไรขึ้นในฉาก

มีใครอยู่ในฉาก และทำไมเขาถึงมาอยู่ในฉาก

การซ้อมนักแสดงเป็นงานหนัก แต่จงอย่าเครียดถ้าความตรึงเครียดเกิดขึ้น แสดงว่าผู้กำกับเตรียมการไม่พร้อม ก่อนที่การซ้อมจะเริ่มขึ้นควรคิดเสมอว่าเราต้องการอะไร ถ้าเราที่เป็นผู้กำกับชัดเจน ในสิ่งที่ต้องการ นักแสดงก็จะมีความเชื่อว่าสิ่งที่พวกเขากำลังจะทำ เป็นบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้

การแนะนำของผู้กำกับ

แนะนำให้ทุกรู้จักบทอย่างชัดเจน เริ่มที่คำถาม

- อะไรคือเนื้อเรื่องของบท
- คนเขียนบทเล่าเรื่องอย่างไร
- ผู้กำกับเล่าเรื่องอย่างไร

ผู้กำกับต้องรักษาอำนาจไว้โดยไม่ต้องขู่ใคร แนะนำตัวเองและคนอื่นๆที่ยังไม่รู้จัก แสดงความเป็นกันเอง จงขอความร่วมมือกับนักแสดง แทนที่จะสั่งให้พวกเขาทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

casting sheet ‘งานถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “ ห้องส่วนตัว “

ชื่อ ชิตพล กิตกำจร

ชื่อเล่น ชิต

เพศ ชาย

อายุ 29

รูปร่าง สูงโปร่ง ผิวสีแทน ผมสั้น

หน้าที่การงาน ทำงานโรงงาน เป็นพนักงานประจำ

พฤติกรรม เป็นคนรักสบาย ไม่คิดอะไรมากกับชีวิต

ที่พักอาศัย อาศัยอยู่ที่แฟลต ใจกลางเมือง

ความต้องการส่วนตัว อยากรวย ไม่มีจุดมุ่งหมายอะไรในชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

casting sheet งานถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “ ห้องส่วนตัว “

ชื่อ จริยา สุภานันท์

ชื่อเล่น ดา

เพศ หญิง

อายุ 32

รูปร่าง สูงโปร่ง ผิวสีแทน ผมสั้น

หน้าที่การงาน ทำงานโรงงาน เป็นพนักงานประจำ

ที่อาศัย อาศัยอยู่ที่แฟลต ใจกลางเมือง

พฤติกรรม เป็นคนรักลูก เอาใจใส่ในบางครั้ง รักความสบาย

ความต้องการส่วนตัว รักสวยรักงาม อยากสวย ให้มีคนสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting sheet งานถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง ห้องส่วนตัว

ชื่อจริง อรุณวรรณ ตันติมานนท์

ชื่อเล่น หลิว

เพศ หญิง

อายุ 5

รูปร่าง ตัวเล็ก ผิวสีแทน ผมสั้น

หน้าที่การงาน ยังไม่ได้เข้าเรียน

ที่พักอาศัย อาศัยที่แฟลต ใจกลางเมือง

พฤติกรรม เป็นเด็กที่มีจินตนาการ ร่าเริง สนุกสนาน

ความต้องการส่วนตัว อยากไปเที่ยวกับพ่อและแม่ ที่ทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้าเป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้ชมภาพยนตร์ สามารถมองเห็นไปพร้อมกับตัวละคร แสดงให้เห็นยุคสมัย สไตล์ ความรู้สึก รวมทั้งลักษณะนิสัย และอารมณ์ของตัวแสดงได้ ในการออกแบบเสื้อผ้าของภาพยนตร์ เรื่อง " ห้องส่วนตัว " ข้าพเจ้าเน้นในเรื่องของความเป็นจริง ไม่มีการแต่งเติม ทำให้เหมือนคนธรรมดาที่สุด

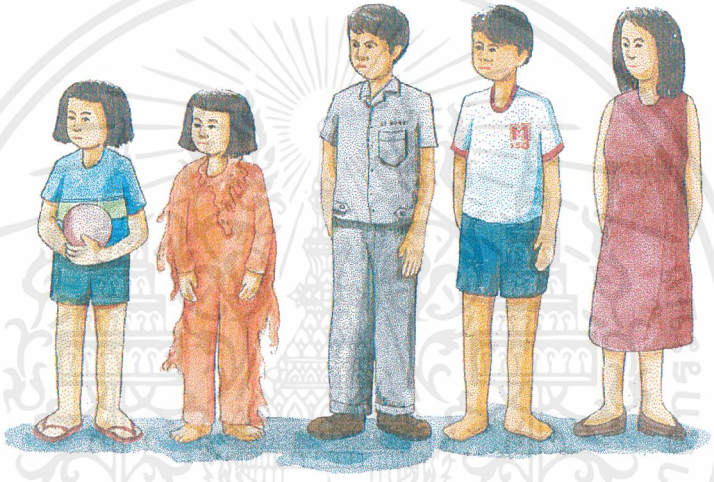

จะมีที่ดูแปลกตาไปบ้างก็คงจะเป็นฉากในฝัน ที่พ่อแม่ลูก ลงไปเล่นน้ำ ฉากนี้จะเน้นเสื้อผ้าสีสดใส สีส้ม และเหลือง เปรียบเสมือนทุกคนเป็นปลาทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet / script breakdown

ที่ใช้ในงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

no	shot	visual	description	type	talent	props	remark
1	16	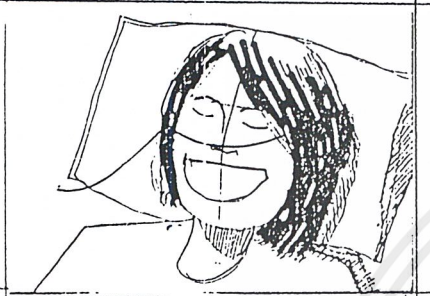	ภาพใกล้ รับหน้าหลิวนอนยิ้ม dissolve	c.u	หลิว	หมอน	อย่าลืมเรื่องเสื่อที่ต้อง ต่อเนื่องกัน ฝันเห็นปลาทอง
2	65		ภาพใกล้ รับหน้าหลิวนอนหน้าเศร้าๆ	c.u.	หลิว	เสื้อสีเหลือง	ถ่ายให้เห็นหลิวคนเดียว ไม่ต้องเห็นพ่อแม่
3	43	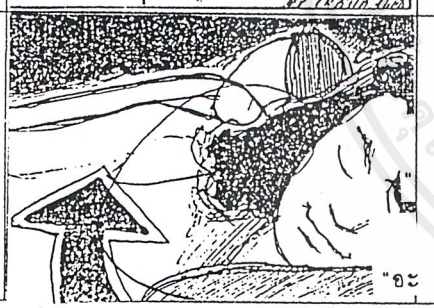	Two shot ในห้องนอนคานอนอยู่กับชิด fade black	c.u	ชิด ดา	เสื้อสีแดง	

Title : ห้องส่วนตัว

shooting date : 17 /02 /01

no	shot	visual	description	type	talent	props	remark
4	17	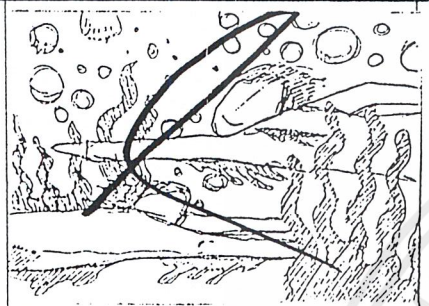	ภาพปานกลาง ในฝันคนว่ายน้ำไปมา ใส่เสื้อ สีส้ม ว่ายน้ำสวนกัน ยิ้มให้กัน	m.d.	ชิด ดา หลิว	เสื้อปลาทอง กล้องถ่าย ใต้น้ำ	ถ่าย action สนุก ๆ
5	18	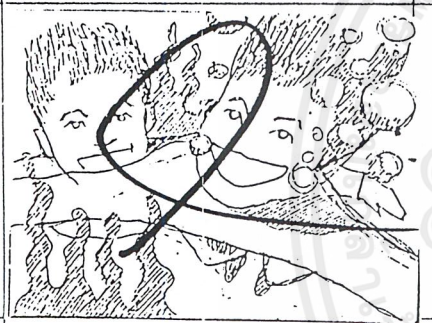	ภาพปานกลาง ในฝัน ชิด ดา หลิว หัวเราะ ว่ายน้ำ ว่ายเข้าเฟรม มีความสุข dissolve	m.d.	ชิด ดา หลิว	เสื้อปลาทอง กล้องถ่าย ใต้น้ำ	ถ่าย action สนุกๆ

Title : ห้องส่วนตัว shooting date : 17 /02 /01 page 8

บทที่ 4
ขั้นตอนการถ่ายทำ / และหลังการถ่ายทำ

หลังจากขั้นตอนการ pre – production เสร็จสิ้น ขั้นตอนต่อมาก็คือการถ่ายทำภาพยนตร์ และในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง " ห้องส่วนตัว " ได้มีการแบ่งการถ่ายทำออกเป็น 4 วัน สถานที่ในการถ่ายทำ มีขั้นตอนและการแก้ปัญหาแตกต่างกัน สถานที่ในการถ่ายทำแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

1.ที่โรงถ่ายนิเทศศิลป์

2. on location ชายหาด
ป้ายรถเมล์
สวนสาธารณะ
สระน้ำ

1. ที่โรงถ่ายนิเทศศิลป์

การถ่ายทำในโรงถ่ายเป็นฉากภายในบ้าน การเตรียมงานทั้งหมดเริ่มตั้งแต่ การนัดหมายนักแสดง ซักซ้อม ตำแหน่งของนักแสดงในการเข้าฉาก ประชุมและพูดคุยกับทีมงานเรื่องรายละเอียดในเรื่องต่างๆ แจกจ่ายใบ break down / call sheet ให้รู้และเข้าใจว่าใครมีหน้าที่และ บทบาทอะไรในกองถ่าย ข้าพเจ้าในฐานะผู้กำกับ ยิ่งต้องทำความเข้าใจในทุกๆเรื่องอย่างชัดเจนเพราะไม่เช่นนั้น การถ่ายทำจะเป็นไปอย่างวุ่นวาย และเสียเวลาเริ่มต้นการถ่ายทำ การวางแผนล่วงหน้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการซักซ้อมนักแสดง การเตรียมงานต่างๆ จะได้นำมาใช้ทดสอบการทำงานของผู้กำกับ ว่าจะดีพอหรือไม่ ในการถ่ายทำดำเนินไปจนเสร็จสิ้น และสามารถจำแนก ปัญหาและการแก้ไขปัญหาได้ประกอบด้วย

ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากอุปกรณ์ในการบันทึกเสียง แบตเตอรี่ มีปัญหาการแก้ไข ก็คือการใช้ถ่านไฟฉาย แทนแบตเตอรี่ ซึ่งก็ใช้การได้ดี ทำให้การถ่ายทำดำเนินต่อไป ส่วนปัญหาอื่นๆก็เป็นเพียงเรื่องเล็กๆน้อยๆ อย่างเช่น ปัญหาเรื่องความแรงของแสงไฟ ที่ทำให้เด็กนักแสดงรู้สึกไม่ดี ทำให้ต้องมีการพักกองถ่ายอยู่ค่อนข้างบ่อย ส่งผลให้การถ่ายทำดำเนินไปอย่างช้าๆ

และนี่ก็คือปัญหาทั้งหมดในการถ่ายทำภายในโรงถ่ายนิเทศศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2 . on location

การถ่าย on location แตกต่างจากการถ่ายภายในโรงถ่าย ค่อนข้างมาก ที่สำคัญที่สุด ก็คือเรื่องของการวางแผน การถ่ายทำที่ต้องทำอย่างรัดกุม การนัดหมายทีมงานและนักแสดง สถานที่ เวลา ต้องแน่นอน ผู้กำกับต้องเรียกประชุมพร้อมแจกแจงรายละเอียด หน้าที่ของทีมงาน และแจกใบ break down / call sheet ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง " ห้องส่วนตัว " การถ่าย on location ประกอบด้วยสถานที่ต่างๆ และสถานที่ที่ค่อนข้างจะต้องเตรียมการเป็นพิเศษ คือ ที่สระน้ำ เพราะเป็นการถ่ายทำใต้น้ำ การเตรียมอุปกรณ์การถ่าย (กล้องถ่ายใต้น้ำ) ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบ การสร้าง

แบบและสัดส่วนของกล้องถ่ายใต้น้ำ

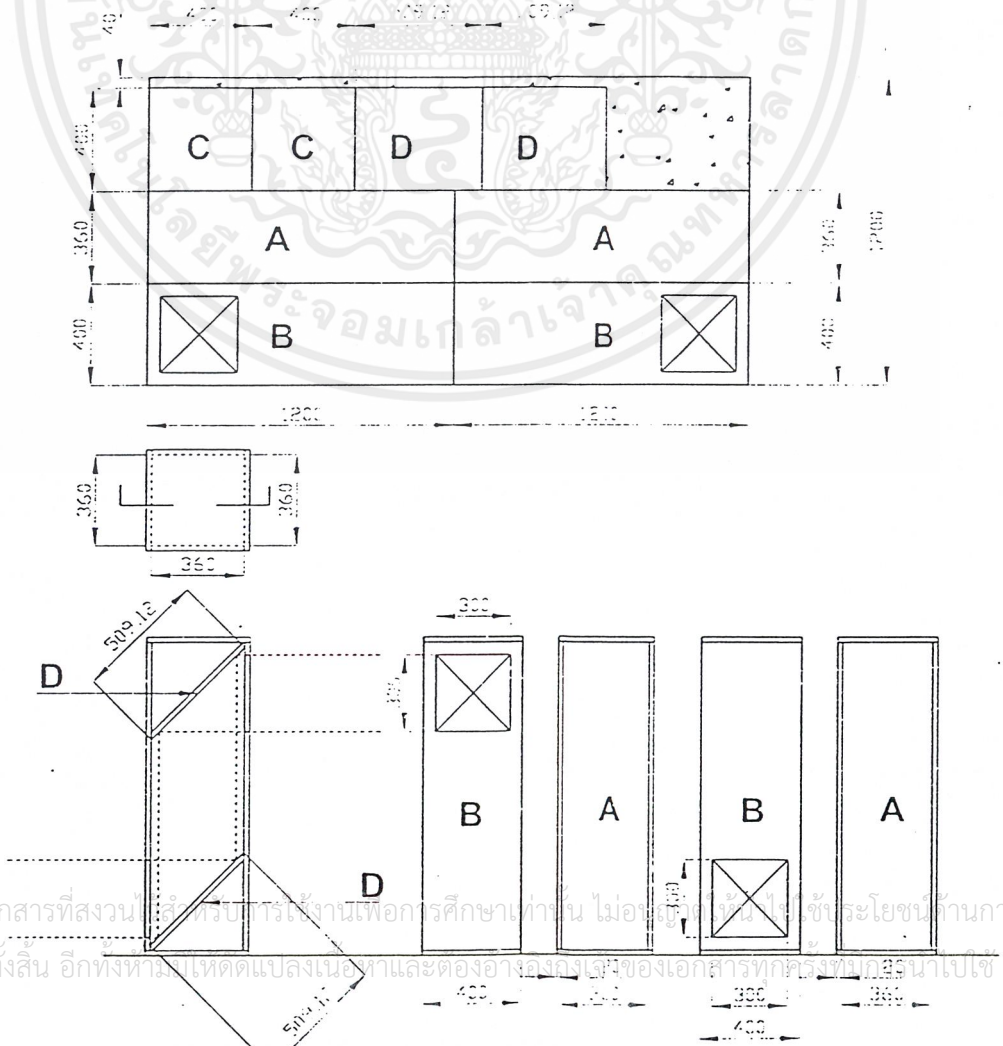

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการใช้กล้องถ่ายใต้น้ำ

ใช้ด้านที่ปิดกระจกใส จุ่มลงไปในน้ำ หันด้านกระจกใสเข้าหาวัตถุที่จะถ่าย ควรมีการถ่วงน้ำหนักเพื่อไม่ให้แก่วง แล้วนำกล้องภาพยนตร์ มาติดตั้งแล้วถ่ายจากด้านกระจกใส (ดูภาพประกอบ)

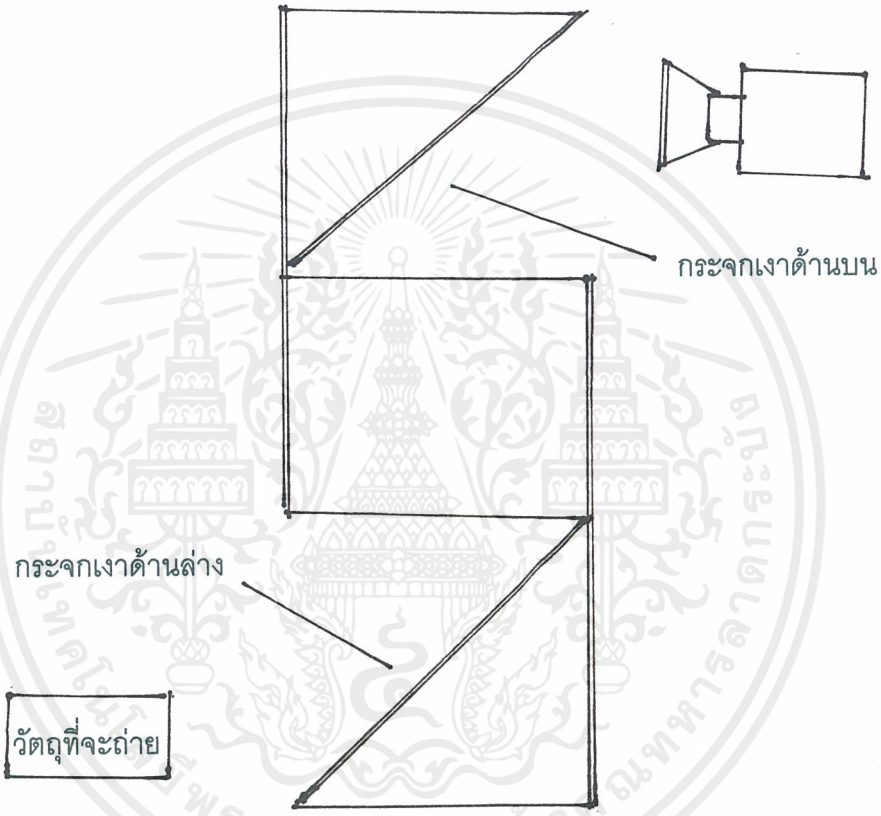

ตัวอย่างภาพที่ได้จากกล้องถ่ายใต้น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ข้าพเจ้าได้นำฟิล์มทั้งหมด 900 F. ไปทำการล้างและเทเรซีนที่บริษัท กันตนา เป็นที่เรียบร้อย ในช่วงของการเทเรซีน ข้าพเจ้าต้องทำการแก้ไขภาพในเรื่องของสีสันที่การถ่ายทำยังไม่ค่อยดีนัก แก้ไขให้ดีขึ้นเพื่อที่จะนำมาตัดต่อได้อย่างไม่เกิดข้อผิดพลาด

การตัดต่อ

การตัดต่อหมายถึงการนำเอาภาพทั้งหมดของภาพยนตร์มาเรียงกันให้เกิดเป็นเรื่องราวอย่างที่เราต้องการ จะเปรียบเทียบก็คล้ายๆกับการแต่งประโยคในหลักภาษา

shot เป็น **คำ** (word) ของภาพยนตร์

scene เป็น **ประโยค** (sentence)

sequence เป็น **ข้อความ** (paragraph)

สำหรับการสร้างประโยค (การตัดต่อ) มักจะมีการอ้างถึงหลัก " mise – en – scene " เป็นวลีของภาษาฝรั่งเศสหมายถึง "การจัดวางในฉาก " (putting in the scene) " mise – en – scene " ชี้ให้เห็นการพิจารณา subject ที่อยู่ข้างหน้ากล้อง

ตัวอย่าง

เอาปัญหาของการเลือกระหว่างการ pan จาก subject หนึ่งไปหาอีก subject (ตัวบุคคล) หนึ่งกับการ cut จากอีกคนหนึ่งไปหาอีกคนหนึ่ง คนส่วนใหญ่อาจเห็นด้วยว่าการ cut นั้นควบคุมได้มากกว่า การ pan ให้ความเป็นจริงมากกว่า เนื่องจากรักษาความต่อเนื่องของ spaceได้สมบูรณ์กว่า ในทางจิตวิทยา การ cut เป็นการใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่า การ pan เพราะเราไม่ค่อยได้สนใจนักในพื้นที่ๆเข้ามาแทรกแซง ระหว่างการ pan

ยังมีหลักสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ช่วยในการตัดต่อ คือ ทฤษฎี montage เป็นภาษาฝรั่งเศสเช่นกัน แปลว่า เอามาใส่ด้วยกัน (putting together) ขยายความได้ก็คือการนำเอาภาพหลายๆภาพนำมาใส่รวมกันเป็นกลุ่มภาพให้เกิดความหมายใหม่ หรือการนำเอาภาพและเสียงมาใส่รวมกันให้เกิดความหมายใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง

การนำภาพแฟลตมาใส่เสียงบรรยากาศของเสียงคลื่นทำให้เกิดความน่าสนใจ

“ เสียงบรรยากาศทะเล “

นี่คือตัวอย่างของทฤษฎีที่ข้าพเจ้านำมาเป็นหลักในขั้นตอนของการตัดต่อ ซึ่งขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าใช้เวลาทั้งหมด 3 วัน ทั้งนี้เพื่อให้งานออกมาดีอย่างที่ต้องการ การตัดต่อเป็นไปอย่างเรียบร้อย จะมีปัญหาบ้างก็คงจะเป็นเรื่องของความเข้าใจในเครื่องมือ ที่ข้าพเจ้ายังไม่ค่อยชำนาญ แต่ข้าพเจ้าก็แก้ปัญหาจนผ่านพ้นมาได้ จนเสร็จสมบูรณ์ เป็นผลงานภาพยนตร์ ขนาดสั้น ความยาว 7 นาที ส่งให้อาจารย์ตรวจเป็นที่เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบื้องหลังการถ่ายทำ

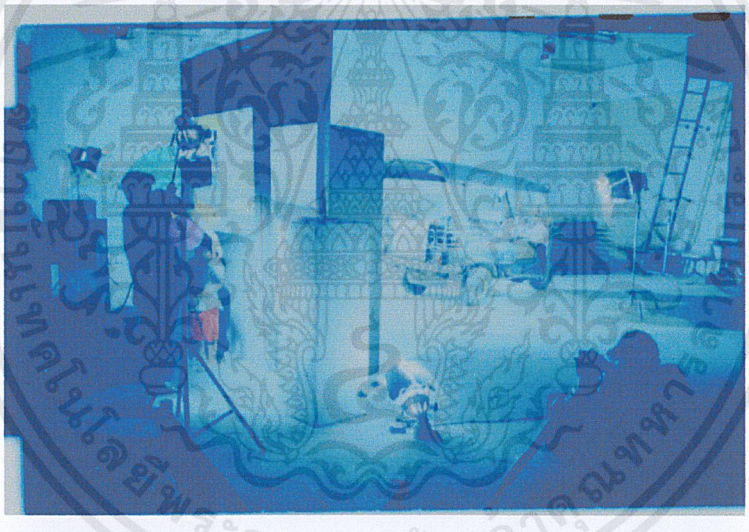

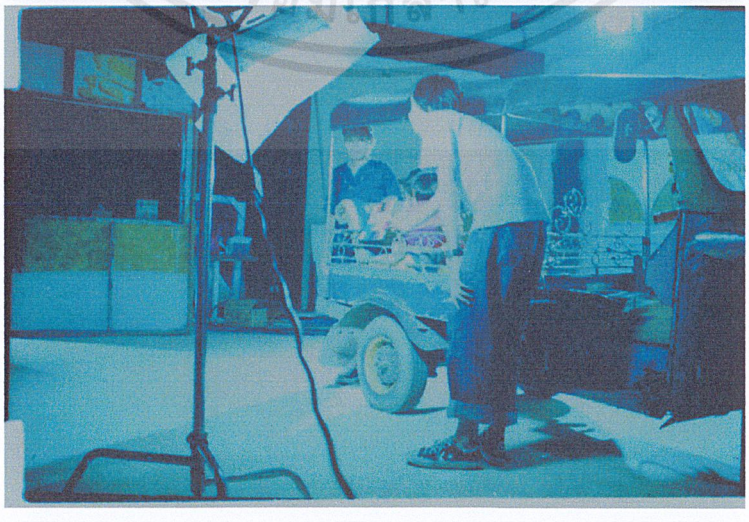

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
สรุป

1. ในการศึกษาการกำกับภาพยนตร์ ปัญหาต่างๆมีมาให้ต้องแก้ไขอยู่เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนแรก การเขียนบทภาพยนตร์ ปัญหา ของบทอยู่ที่เรื่องของบทสนทนา ที่ไม่เป็นธรรมชาติ และไม่บอกอะไรกับคนดูทำให้เรื่องไม่เดินไปข้างหน้า การแก้ไข ต้องทำความเข้าใจและศึกษาการเขียนบทอย่างละเอียดประกอบกับการเขียนแก้ไข ถ้าเขียนมากเท่าไหร่ก็จะทำให้บทภาพยนตร์ลงตัวมากขึ้น

2. หลังจากขั้นตอนของบทภาพยนตร์ ต่อมาก็คือการ pre – production ปัญหาในขั้นตอนนี้ เกิดขึ้นค่อนข้างน้อย คงจะเป็นเพราะเนื่องจากบทภาพยนตร์ได้รับการปรับปรุงจนเสร็จสมบูรณ์ เพียงแค่รักษา concept ได้ทุกอย่างก็ลงตัว ส่วนในเรื่องของ art direction ก็ถือว่าไม่ใช่ปัญหาใหญ่เมื่อได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา หลายสิ่งหลายอย่างก็ได้รับการคลี่คลาย

3. ในช่วงการถ่ายทำ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อย่างเช่น นักแสดงมาไม่ได้ อุปกรณ์เสียหาย การแก้ปัญหา ก็เป็นเรื่องของสติปัญญาของผู้กำกับที่จะต้องแก้ไขให้เสร็จสิ้นและดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. หลังการถ่ายทำ ในช่วงของการตัดต่อ บัญหาอยู่ที่ขั้นตอนการเทเลซีน เพราะภาพที่ได้จากการถ่ายทำหลังจากได้ล้างฟิล์มเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่า บางฉากสีที่ได้จากการถ่ายไม่ดีเท่าทีควร การแก้ปัญหาก็คงต้องพึ่งพา เทคโนโลยี คือเครื่องมือที่ช่วยปรับภาพและสีให้ได้อย่างที่ต้องการ ส่วนในเรื่องของการตัดต่อในขั้นตอนนี้ก็ไม่มีปัญหาอะไรมาก จะมีบ้างก็เรื่องของอุปกรณ์เครื่องตัดต่อ ส่งผลให้งานล่าช้าเล็กน้อย

สรุป

ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานใดๆก็แล้วแต่ย่อมเกิดปัญหาเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นเราไม่ควรไปกังวลกับปัญหาให้มากนัก ถ้าเราวางแผนการทำงานอย่างดีแล้วปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะเป็นปัญหาที่เล็กและสามารถแก้ไขได้ในเวลาอันรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่แนวความคิดกลับเป็นเรื่องที่น่ากังวลที่สุด เพราะถ้าผลงานขาดความคิดสร้างสรรค์ ย่อมทำให้ผลงานชิ้นนั้นด้อยค่าไปในที่สุด เพราะฉะนั้นเราไม่ควรตีกรอบความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง หรือให้อะไรมาตีกรอบความคิดของเรา แล้วจงปลดปล่อยพลังแห่งความคิดสร้างสรรค์ออกมาอย่างเต็มความสามารถ และจงเชื่อว่า

“ มนุษย์คือผู้สร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานจากจินตนาการ “

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณนุกรม

1. ฟิล์มไวรัส film virus
2. สุทัศน์ บุรีภักดี . การผลิตภาพยนตร์ กรุงเทพ สำนักพิมพ์คุรุสภา 2529
3. peter w . rea and david k . lrving ; producing and directing the short film and video u.s.a

focal press 1995. แปลและเรียบเรียง โดย ผศ. รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม
4. ศิลปนิยม อารี สุทธิพันธุ์ พิมพ์ครั้งที่ 4 2535 สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้